

Dosarul nr. 1-3052/2019
1-19097632-12-1-22052019

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

31 mai 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componență:

Președintelui ședinței,

judecătorul

Olga Bejenari

Grefieri

Ecaterina Soroceanu, Nina Barbărasă, Melisa Gaidanov

cu participarea:

Procurorilor

Aliona Nesterov, Elena Cazacov

Apărătorului

Marin Popa

Inculpatului

Vladimir Alexandrov

examinând în ședința de judecată publică, în procedură deplină, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Alexandrov Vladimir *****, născut la ***** , IDNP ***** , originar și domiciliat în ***** , în ***** , cu studii superioare, supus militar, căsătorit, cu un copil minor la întreținere, angajat în cadrul IGPF al MAI, cetățean al Rep Moldova, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 326 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 22 mai 2019 – 31 mai 2023 (*în examinare la jud. Olga Bejenari de la 18 iulie 2019*).

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul *Alexandrov Vladimir*, deținând funcția de inspector superior al Secției regionale centru a Biroului Migrație și Azil a Ministerului Afacerilor Interne, aproximativ în perioada de timp de la 7 aprilie 2018 până la 11 aprilie 2018, data exactă nefiind stabilită, acționând cu intenție directă prin mijlocitorul Bulgari Anatolie *****, care acționa la indicația sa și a fost ulterior condamnat pentru săvârșirea aceleiași fapte de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin sentința din 12 mai 2020, în timp ce se afla în mun. Chișinău, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne aflați în serviciu la punctele de trecere a frontierei de stat și îi poate determina pe aceștia să permită ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului statului Israel Mohammad Zarura ***** fără tragerea la răspundere contravențională conform prevederilor art.333 alin.(1) din Codul contravențional, deoarece a depășit termenul de aflare legală pe teritoriul Republicii Moldova cu 123 zile, fapt care potrivit prevederilor art. 10 alin.(1) lit.a) al Legii nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, ar constitui temei legal pentru stabilirea interdicției de intrare în Republica Moldova pe termen de un an, a pretins pentru sine de la cetățeanul Republicii Arabe Siriene Alali Almhid *****, prin intermediul mijlocitorului Bulgari Anatolie, mijloace bănești în cunatum de 400 de EURO, care potrivit ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei reprezenta suma de 8060 de lei.

Ulterior, aproximativ la data de 12 aprilie 2018, Alexandrov Vladimir, acționând în continuare pentru realizarea intenției infracționale, aflându-se în proximitatea sediului Biroului Migrație și Azil situat în mun. Chișinău, pe str. Lev Tolstoi, nr.41, a primit pentru sine de la cetățeanul Republicii Arabe Siriene Alali Almhid *****, prin mijlocitorul Bulgari Anatolie *****, care a fost condamnat pentru aceleași fapte de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin sentința din 12 mai 2020, mijloace bănești în valută străină în cuantum de 400 de EURO, ce constituie echivalentul sumei de 8060 lei, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru acea perioadă, iar în schimb a susținut că va influența persoanele publice din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră aflați în serviciu la punctele de trecere a frontierei de stat, pentru ca să permită ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului statutului Israel Mohammad Zarura *****, care a depășit termenul de aflare legală pe teritoriul Republicii Moldova cu 123 zile, fără tragerea la răspundere contravențională a ultimului conform prevederilor art.333 alin.(1) din Codul contravențional, fapt care potrivit prevederilor art. 10 alin.(1) lit.a) al Legii nr.200

din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, reprezintă un temei legal pentru stabilirea interdicției de intrare în Republica Moldova a lui Mohammad Zarura ***** pe termen de un an.

În continuare, după primirea banilor, Alexandrov Vladimir, urmărind scopul obținerii rezultatului dorit după susținerea influenței asupra persoanelor publice din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, l-a informat pe mijlocitorul Bulgari Anatolie despre faptul că cetățeanul statului Israel Mohammad Zarura *****, urmează să iasă de pe teritoriul Republicii Moldova în aceeași zi la 12 aprilie 2019 prin Punctul de Trecere a Frontierei „Leușeni – Albița”.

În rezultat, cetățeanul statutului Israel Mohammad Zarura ***** a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova la 12 aprilie 2019 prin Punctul de Trecere a Frontierei „Leușeni – Albița”, fără să-i fie întocmit un procesul verbal și să fie sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art.333 alin.(1) din Codul contravențional.

1.2. Acțiunile lui *Alexandrov Vladimir* au fost încadrate juridic inițial de către organul de urmărire penală în temeiul art. 326 alin. (1) din Codul penal, iar ulterior, prin ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării din 11 ianuarie 2023, au fost reîncadrate juridic în conformitate cu art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal – „*traficul de influență*”, adică *pretinderea și primirea, prin mijlocitor, de bani pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni care au fost urmate de obținerea rezultatului urmărit.*

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, inculpatul și apărătorul acestora au solicitat examinarea cauzei în procedură deplină, în ședință publică și în limba de stat, având în vedere că Alexandrov Vladimir nu recunoaște vina în faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură deplină, cu participarea inculpatului, în limba română și în ședință de publică.

Poziția inculpatului în ședință de judecată.

3.1. *Inculpatul Alexandrov Vladimir*, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că din anul 2002 activează în organele afacerilor interne, iar pe parcursul serviciului nu a luat nici o mustrare sau sancționări. În anul 2013, după reformă, activa în cadrul Biroului Migrație și Azil, în funcția de Inspector superior al Direcției Regionale „Centru”, iar în obligațiunile sale de serviciu intra depistarea și documentarea persoanelor străine care se aflau ilegal sau desfășurau muncă ilegală pe teritoriul Rep. Moldova. De asemenea, de către conducere i-a fost repartizat

sectoarele Centru al mun. Chișinău și raionul Căușeni. La fel, era curator pe instituțiile de învățământ din mun. Chișinău, unde era obligat periodic să petreacă seminare, să explice studenților comportamentul în Rep. Moldova, ce acte trebuia să aibă la ei permanent. În obligațiunile lor de serviciu intra întocmirea proceselor-verbale la străinii care se aflau ilegal sau nu depuneau în termen actele pentru a fi documentați sau a fi prelungite permisurile de ședere. Careva acces la materiale ce ține de acordarea permiselor de ședere nu examina și nici nu avea la examinare. La întocmirea proceselor-verbale, se întocmea graficele colaboratorilor care întocmeau procesele. Aproximativ în luna decembrie 2017, fiind de serviciu, la întocmirea proceselor-verbale s-au apropiat la unitatea de gardă doi cetățeni străini și cu un cetățean moldovean pentru a întocmi procese-verbale în baza art. 333 alin. (3) din Codul contravențional în conformitate cu legea nr.200 din 17 iulie 2007 pentru nedepunerea actelor în termen stabilit. Studenții erau de la Universitatea de Medicină, iar cetățeanul Rep. Moldova i-a comunicat despre faptul că este un cunoscut de al lor și se numește Anatol, care îl ajută că sunt studenți și sunt cetățeni străini, nu cunosc orașul și limba de stat, adică îi ajutau pe acești străini. Procesele au fost întocmite și achitate, după care aproximativ peste o lună, s-a apropiat încă odată Anatolie cu alte personae, tot cetățeni ai Israelului și studenți, pentru care de asemenea a fost întocmit proces verbal în baza art. 333, alin. (3). De către conducerea BMA au fost date indicații ca la întocmirea proceselor, amenda să fie achitată cu cecul de achitare și să fie dată copia procesului-verbal. Din motiv că se apropia ora mesei, Anatol a cerut numărul său că trebuia să plece la bancă să achite cu persoana amenda, astfel a cerut numărul de telefon ca în caz dacă nu va fi pe loc, când el se apropie, să-l telefoneze și să-i dea copia procesului din motiv că expiră termenul de depunere a actelor pentru a fi documentată persoana, iar dacă nu depunea în ziua dată, persoana nu putea fi documentată cu permis de ședere pe teritoriul Rep. Moldova. După careva timp a fost telefonat de el, i-a comunicat că se află jos la intrare și l-a rugat să-l coboare că nu poate intra în sediu din motiv că ușa se afla cu cod de intrare, ca să prezinte bonul de plată și să ia copia procesul verbal. Aproximativ peste o lună l-a telefonat Anatolie și l-a întrebat despre ce este legat cu documentarea și depunerea, ca un fel de consultație despre ce este legat cu aflarea, șederea cetățenilor străini aflați pe teritoriu Rep. Moldova. Undeva prin luna martie, a început să-l sune mai des Anatolie, care îl ruga să coboare jos în fața sediului, unde îl întreba despre ce este legat cu documentare și depunere, anume despre o persoană, care era student a anului I, căruia trebuia de întocmit un proces verbal în baza art 333, alin (1) pentru șederea ilegală pe teritoriul Rep. Moldova, aceasta fiind din cuvintele lui Anatol, la care i-a zis să vină cu persoana și pașaportul național, să-i calculeze șederea, după care va fi întocmit procesul verbal, după care el i-a zis că se va prezenta cu persoana dată, iar după discuția

dată a mai fost telefonat sau i-a scris mesaj să coboare jos, unde l-a rugat să îi întocmească proces verbal fără persoană căruia i-a refuzat și i-a comunicat că fără persoane nu se întocmesc procese verbale, adică persoana trebuie să fie prezentă atunci când se întocmește un proces verbal. După aceasta, n-a comunicat cu Anatolie vreo două luni jumătate, iar prin 17 iulie 2018 a fost sunat de către Anatol, care l-a întrebat dacă se află la serviciu și dacă poate să se întâlnească cu el, la care i-a comunicat ca nu are timp și este ocupat din motivul că pe 17 iulie 2018, i-a fost adus la cunoștință ordinul de transfer din Biroul Migrație și Azil la Inspectoratul General de Poliție de Frontieră, la Direcția generală Nord, la punctul de trecere Criva, în calitate de inspector principal al secției de investigație. Pe parcursul zilei de 17 iulie 2018, de către Anatol a fost telefonat insistent de către el, în jur de 10-15 apeluri, care insista la întâlnire cu ultimul. Ultimul apel a fost în jurul orelor 17 și 00 min., la care i-a mai comunicat să se teamă să se întâlnească cu el, însă nu știe din ce motiv, dar să se întâlnească cu concubina acestuia, ca să vorbească cu ambii și la întrebarea sa către Anatol pentru ce să vorbească și pe ce temă să vorbească, dacă nu o cunoaște pe concubina acestuia, i-a răspuns că are probleme cu un student și trebuie de urgență să se întâlnească cu dânsul, la care i-a comunicat să se clarifice singur cu studentii lui, deoarece nu are nici o treabă, la care i-a răspuns că dacă refuză să se întâlnească cu el, se va duce la conducerea Biroului de Migrație și Azil și a Ministerului de Interne, unde va zica că i-a dat anumite sume bănești și îi va face probleme, la care i-a zis să nu-l telefoneze cu așa amenințări, deoarece dacă îl mai telefonează, va depune pe el o plângere la organele competente, iar astfel a telefonat și a anunțat securitatea internă la linia fierbinte, unde a depus o plângere și a relatat convorbirea cu amenințările în plângere. Aproximativ peste vreo lună după depunerea plângerii, a fost telefonat de către insepetorul care a primit și a examinat plângerea saa, care l-a întrebat dacă a mai fost telefonat de către Anatol și de asemenea i-a comunicat că este Anatol Bulgari, pe care nu-l poate găsi ca să examineze cererea sa. Unde mi-a adus la cunoștință că a sistat examinarea prin încheierea cererii. Pe data de 21 august 2018, în jurul orelor 6 și 30 min. dimineața, deplasându-se cu copilul minor și soția la spital din motiv că copilul avea acces și se afla cu grad de invaliditate de gradul I, a fost chemat de la balcon de către 3 persoane, care peste ceva timp s-a coborât jos la scară, prezentându-se ca colaboratorii Centrului Național Anticorupție și i-au adus la cunoștință încheierile judecătorești pentru a efectua percheziții corporale și la domiciliul său, dar și la automobilul său. În urma perchezițiilor, nu au fost depistate și rediccate careva obiecte, însă a fost predat telefonul său personal, iar la întrebarea ofițerilor CNA dacă îl cunoaște pe domnul Bulgari, le-a zis că îl știe și a relatat de cazul cu amenințarea că a fost depusă plângerea la serviciul protecție internă a MAI, la care i-au zis că știu de cazul dat, iar în telefon 2 mesaje care nu

au fost șterse trimise de către Bulgari lui, din luna februarie-martie fiind mesajele date, unde au existat înscrisuri că el se află în față să coboare. Tot în ziua data a fost escortat la Centru Național Anticorupție, unde a fost audiat în calitate de bănuit pe cauza penală în baza art 324 alin (2), lit. c), unde i se incrimina că a primit de la Bulgar Anatolie 1500 de EURO pentru acordarea permisului de ședere pe teritoriul Rep. Moldova și 400 de EURO pentru ca să nu-i facă impedimente la aflarea pe teritoriul Rep. Moldova și a fost reținut în baza art.166, fiind plasat în izolatorul CNA pentru 72 de ore, dar peste careva timp, a fost iarăși audiat de către ofițerul SUP al urmăririi penale din cadrul CNA, unde i-a comunicat că recalifică articolul din corupere în trafic de influență din motiv că Bulgari Anatolie a schimbat depozițiile. Mai adaugă că s-a transferat din cadrul BMA, din motiv că avea conflict cu conducerea și poate sa adauge că anchetatorul Ruslan Bușcanean a fost subalternul conducătorului său de la BMA și colegul de grupă a șefului de secție Vadim Popovici, activând în Centrul de Trafic, unde împreună au activat la Centru de Trafic al Ministerului de Interne. La cele relatate precizează că este căsătorit, la întreținere are doi copii minori, unul dintre care este cu gradul I de invaliditate, ce a fost prezentat ofițerului de urmărire penală, iar anterior nu a fost tras la răspunderea penală.

La întrebarea instanței a statuat că vina nu o recunoaște și nu a primit nici o sumă de bani.

La întrebările apărătorului a menționat că personal nu-l cunoaște pe cetățeanul Abolus Heithan și nici nu l-a văzut. La fel, personal nu-l cunoaște pe cetățeanul Mahmut Zarula, nu l-a văzut și nici nu-l știe. De asemenea, personal nu-l cunoaște pe cetățeanul Ali Mahmud, nu l-a văzut și nici nu-l știe, iar în atribuțiile sale de serviciu nu intra perfectarea permiselor de ședere a cetățenilor străini, însă asistență juridică îi acorda domnului Anatolii Bulgar sau îi întocmea procese verbale dacă venea cu anumite încălcări și astfel, pentru peste 10-15 persoane, domnul Anatolii Bulgari a cerut ajutor pentru întocmirea proceselor verbale. Adaugă că Anatolii cerea ajutor anume pentru nedepunerea actelor în termenul stabilit pentru acordarea permisului de ședere, adică depășeau termenul de aflare pe teritoriu Rep. Moldova și erau cu acte neutentice. Ei făceau procese verbale din numele șefului de secție, deoarece doar el era agentul constatator, iar la trimestru, dacă nu erau achitate procesele și nu erau bonurile, apăreau probleme, deoarece se întocmeau procese-verbale la persoane străine și după întocmirea procesului-verbal, persoanele părăseau țara fără să se mai întorcea în țară și se primea că procesul-verbal era neachitat. Concretizează că în cazul dacă Mahmut Zarula părăsea frontiera, persoana de la vamă putea să-l documenteze la ieșire și la intrare inspectorii dacă stabileau că termenul de ședere este depășit, aveau tot dreptul să-i întocmească procese-verbale și să-i aplice interdicția atât la ieșire cât și la intrare,

adică la intrare se aplică interzicerea de intrare în țară, dacă a depășit termenul de 90 de zile din acelea 180 de zile. La fel, Bulgar Anatolii nu l-a vizitat niciodată cu Mahmut Ali, până la judecată nu a cunoscut-o pe soția lui Anatolii și nu l-a vizitat niciodată când venea Bulgari Anatolii la el. Cu Bulgari Anatolii se întâlneau în față la sediu sub camere de luat vedere, iar Bulgari cunoștea și de multe ori i-a zis că pachetul cu actele de permis de ședere nu se depun pe str. Lev Tolstoi, dar la sediul Central de pe str. Ștefan cel Mare, 124. Susține că pe martorul Hefel Mahmut ***** nu-l cunoaște, dar posibil în față l-a văzut pe la sediu, iar pe martorul Mereuță de la poliția de frontieră nu-l cunoaște și pentru prima dată l-a văzut aici la judecată.

La întrebările procurorului a indicat că pentru prima dată s-a cunoscut cu Anatolie în luna decembrie anul 2017, când înainte de sărbători mulți studenți veneau la perfectarea actelor sau documentarea pentru diferite încălcări. Domnul Anatolii s-a apropiat cu un student care i-a zis că e la medicină și are termen de ședere pe teritoriul Republicii Moldova depășit, dar concret nu i-a zis datele concrete și în preajma dosarului deja a înțeles că îl numește Mahmut Zarula. Bulgari Anatolii nu a numit niciodată numele Zarula și niciodată nu a cerut acordarea permisului de ședere pentru alți studenți, iar cât activa la BMA, a avut așa coleg Ion Bodrea. În lunile martie-aprilie 2018, Bodarev făcea parte din Secția Ședere Ilegală ori la Secția Migrări sau Permise, dar nu ține minte corect cum se numește. Persoanele cu care venea Anatolii, concret numele nu pot să și le aducă aminte, deoarece pe zi se făcea câte 20-30 de procese și toate numele nu putea să le rețină. În perioada comunicării cu Bulgari, au fost cazuri ca să-l telefoneze și motivul a fost că i s-a eliberat copia la procesul-verbal sau când nu aducea chitanță, iar aceasta a avut loc în perioada martie-aprilie, însă au fost vreo două cazuri așa. Indică că Bulgari venea cu un Mercedes negru în față la sediu, dar nu știe dacă este a lui și a parcat automobilul în parcare, în față la sediu. Când venea la sediu, l-a văzut parcă era singur în mașină, iar cerere de recuzare în privința ofițerului nu a făcut, ci doar verbal domnului procuror i-a zis, notând că în cadrul urmăririi penale a fost asistat de același avocat, iar domnul Anatolii l-a șantajat pe 17 iulie, pe când pe 18 iulie nu a purtat discuție cu dumnealui. Indică că Anatolii i-a zis să-i întoarcă banii, iar el l-a întrebat care bani, deoarece nu a luat nici un leu de la el, astfel că de Mahmut Zarula a aflat după ce l-a telefonat Anatolii și l-a amenințat. Când a aflat de Mahmut Zarula, el nu mai activa la Biroul de Migrare și Azil, iar de la Mahmut Zarula, prin intermediul alte persoane, a auzit că s-au luat 4 mii de EURO și nu-l cunoaște pe Copăceanu Nicolae (vol.VI, f.d.148-150).

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzarea de stat a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Alexandrov Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute

de art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul penal, argumentând prin următoarele declarații ale martorilor și alte mijloace de probă, inclusiv materiale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

Declarațiile.

4.1. Fiind audiat în calitate de *martor Gadarag Ecaterina*, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a indicat că în primăvara anului 2018, Mahmud, care este prietenul concubinului său s-a adresat cu o problemă precum că un nepot de a lui are careva probleme cu permisul de ședere și l-a rugat pe Anatol prin cunoștințele sale să afle care este motivul refuzului permisului de ședere. Anatol l-a telefonat pe un domn pe nume "Vova", care activa în sediul de pe strada Tolstoi la „migrație” și au stabilit să se întâlnească. Anatol a ieșit din mașină și a discutat cu persoana în cauză. Domnul Vladimir i-a comunicat că pe parcurs va afla care este motivul respingerii permisului, iar mai târziu domnul Vladimir a revenit cu un apel și i-a propus să se întâlnească. Ea la discuții n-a participat, dar din cele spuse de Bulgari Anatol a înțeles că probleme poate fi soluționată, doar că băiatul cu numele "Zarura" trebuie să părăsească țara, adică să aibă ieșire, dar pentru a nu-i pune deport, domnul Vladimir a comunicat că în schimbul la 400 EURO va soluționa problema și Anatol trebuia să-l anunțe pe Vladimir când Zarura intenționa să părăsească țara, pentru ca acesta să vorbească cu cineva la vamă. Anatolie i-a comunicat lui Mahmud și Mahmud i-a adus banii doar că a insistat să fie prezent și el când se va întâlni cu Vladimir. Peste 2-3 zile Mahmud a venit cu banii puțin mai la vale de sediul BMA și banii i-a dat lui Anatol față de ea. Anatol l-a sunat pe Vladimir și i-a spus că este jos. Vladimir a coborât, s-a apropiat de Anatol și au discutat undeva 5 minute, iar Anatol i-a data banii și s-a întors înapoi. Chiar în acea zi Zarura a părăsit țara, iar în jurul orele 23 seara pe Anatol l-a telefonat Mahmud și i-a spus că totul este bine, adică Zarura a părăsit țara fără probleme și undeva peste 10-15 minute a sunat și Vladimir, care i-a spus că acolo totul este bine și băiatul a plecat.

La întrebările procurorului a indicat că Mahmud i-a transmis lui Anatol suma de 400 EURO, unde ea era prezentă și în aceeași zi, Anatol i-a transmis banii lui Vladimir, Mahmud fiind și el jos. Ea cu Mahmud erau în mașină, dar puțin mai sus de ei s-a întâlnit Anatol cu Vladimir. Ieșirea s-a realizat a doua ori a treia zi după ce au fost transmiși banii, iar Vladimir trebuia să-i spună lui Anatol ziua când Zarura trebuie să părăsească țara. Până a-l suna în acea seara la ora 23, Vladimir l-a sunat pe Anatol până la masă și i-a comunicat că Zarura poate părăsi țara. Nu cunoaște cu cine Vladimir Alexandrov trebuia să discute la vamă și nici Anatol nu cunoștea, dar problema cu permisul de ședere nu a fost soluționată.

La întrebările apărătorului a afirmă că sunt cu Bulgari Anatol concubini și

este administrator la S.R.L. "MarketTransInternational", genul de activitate al întreprinderii fiind construcțiile, iar graficul de muncă nu este unul stabil că să se afle zilnic la muncă. Susține că data nu-și amintește, dar în luna aprilie în preajma sărbătorilor de Paști s-a petrecut aceasta, până la sărbătorile de Paști așa i se pare și în cadrul dosarului, la CNA a făcut declarații ca martor, pe care le susține. A iterat că banii în sumă de 400 de EURO au fost transmiși toți odată, dar nu cunoaște de cât timp se cunosc Bulgari Anatol cu Mahmud și Zarura, însă ea personal îl știe pe Zarura. Mai subliniază că toți cunosc că se schimbă turele și ea știe că trebuia să se schimbe turele, deoarece Anatol a spus că atunci va fi schimbul care îi trebuie lui "Vova", iar pentru serviciul acordat, Anatol nu a avut careva beneficii bănești. Până în luna aprilie Anatol nu avea dosar la CNA în Chișinău, nu a fost audiat, dar el a avut dosar la CNA din Bălți și nu ține minte în ce lună a fost reținut Bulgari Anatol pentru aceste dosare în anul 2018. Nu cunoaște dacă a fost condamnat Bulgari Anatolie pentru aceste fapte, dar după plecarea peste hotare a lui Zarura și la întoarcere, a mai apelat acesta la Bulgari Anatolie. Mai cunoaște că Anatol a primit de la Zarura și Mahmud suma de 400 EURO care au fost transmiși, pecizând că discută cu Anatolie prin telefon nu doar despre serviciile ce urmau a fi acordate lui Zarura și Mahmud, reiterând faptul că Mahmud i-a transmis banii lui Anatolie afară în fața mașinii, adică în prezența sa a transmis, iar suma de 400 de EURO era în bancnote de 50.

La întrebările inculpatului a menționat că nu cunoaște exact, dar a doua sau a treia zi Zarura a ieșit și a subliniat că îl cunoaște pe inculpat, invocând că prima întâlnire a fost la Valea Trandafirilor și a doua la BMA, precum și în parcul din sectorul Râșcani nu o singură dată. A mai reexpus că a comunicat că el a primit bani de la Anatol, mai jos de BMA, unde este ca o cantină și în spatele acesteia au fost transmiși bani. Ține minte că au fost careva discuții, dar nu ține minte anume prin ce vamă a spus că trebuie să plece, dar discuțiile au fost între Mahmud cu Anatolie și atunci când Zarura s-a întors înapoi în țară, Anatolie era insistent, adică îl suna pe Mahmud, deoarece urma ca Vladimir să se înțeleagă cu Anatol cum să-i facă permisul de ședere atunci când se va întoarce Zarura în țară, iar Anatol l-a sunat pe Vladimir și iarăși s-au întâlnit.

La întrebările instanței a menționat că ea mereu era alături de concubinul Anatol, însă nu era implicată în această schemă, dar Anatolie Bulgari îi povestea tot ce se întâmpla, concluzionând repetat că a văzut transmiterea sumei de 400 de EURO (vol.VI, f.d.37-39).

4.2. *Martorul Bulgari Anatolie* prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a indicat *la întrebările procurorului* că îl cunoaște pe domnul Alexandrov Vladimir, dar nu sunt în relații de rudenie, ci în relații de

prietenie. Pe cetățeanul Zarura personal nu îl cunoaște, dar îl cunoștea un fost prieten Ali Mahmud, care avea probleme cu permisul de ședere pe teritoriul Rep. Moldova și acesta s-a adresat lui dacă este vreo posibilitate să perfecteze permisul de ședere, după care el s-a adresat la Alexandrov Vladimir, care pe atunci lucra la Biroul de Migrații. Dumnealui i-a spus că la moment nu avea posibilitate, numai că trebuie să părăsească țară și să se întoarcă înapoi fără deport. Zarura a acceptat să părăsească țara și peste un timp să se întoarcă. Mai indică că a avut o întâlnire cu Alexandrov Vladimir la Biroul de Migrații, unde dumnealui a telefonat pe cineva la vama Leușeni ca să organizeze lui Zarura ieșirea din Moldova fără deport, după care i-a comunicat ora și data când Zarura să fie la vamă. După ce Zarura a părăsit teritoriul Republicii Moldova, între orele 22 și 00 min. până la 23 și 00 min., a fost telefonat de Alexandrov Vladimir care i-a comunicat că Zarura a părăsit teritoriul Rep. Moldova fără deport sau careva probleme, iar pentru aceste servicii s-a pretins suma de 400 de EURO. A specificat că suma respectivă s-a stabilit în ziua când Zarura trebuia să plece, iar această sumă a adus-o Mahmud Ali, cu care s-a întâlnit pe str. Lev Tolstoi, unde se află Biroul de Migrație, în curtea unui bloc locativ puțin mai în vale. El era împreună cu concubina sa Gadarag Ecaterina, iar suma respectivă i-a transmis-o lui Alexandrov peste 15 minute după ce i-a fost predată. El nu a reținut ceva din suma de 400 EURO, dar i-a transmis toată suma lui Alexandrov Vladimir, care nu s-a întâlnit cu Mahmud Ali, iar în momentul în care a transmis banii lui Alexandrov Vladimir, nu se afla nimeni cu ei doi. La o distanță de 25 metri, în mașină se afla Mahmud Ali și concubina sa Gadarag Ecaterina. Precizează că s-a adresat lui Alexandrov Vladimir, căci anterior într-o discuție, acesta i-a comunicat că dacă apare vreo problemă cu cetățenii străini poate să se adresez acestuia, iar evenimentele respective au avut loc în perioada sărbătorilor pascale, în luna aprilie, însă anul nu își amintește. Susține cele menționate în cadrul urmăririi penale și a adăugat că Zarura a ieșit din țară, după care s-a întors peste două săptămâni prin vama Sculeni, iar în perioada după ce a părăsit Zarura, a mai purtat discuții cu Alexandrov Vladimir privitor la faptul cum primul va obține permisul de ședere, care însă nu a fost perfectat, căci nu era posibil. Susține că atât Zarura și nici Mahmud Ali nu au solicitat să li se restituie banii, dar după cele întâmplate, el nu a contactat insistent pe Alexandrov Vladimir pentru a purta careva discuții, nu l-a amenințat pe Alexandrov Vladimir că în circumstanțele în care va ezita să discute va veni concubina sa la el la serviciu și îi va face probleme. La fel, nu cunoaște cu cine a coordonat Alexandrov Vladimir la vamă și a concluzionat că a apelat la Alexandrov Vladimir, deoarece Zarura avea termenul depășit de ședere în Republica Moldova, iar dacă dorea să părăsească țara, obținea deport, însă Zarura la acel moment era student și dorea să continue studiile.

La întrebările apărătorului a relatat că nu a scris careva plângeri pe numele lui Alexandrov Vladimir, dar confirmă că s-a apropiat de Vladimir Alexandrov privitor la problema lui Zarura în luna aprilie, iar până în luna aprilie s-a mai adresat la Vladimir Alexandrov, însă nu își amintește în ce perioadă, însă cu ce întrebări, consideră că nu este relevant pentru cazul dat. Afirmă că privitor la problema lui Zarura a discutat și cu alt angajat al Biroului de Migrație, și anume cu Bodarev Ion, dar cu Bodarev Ion era doar cunoscuți. Nu cunoaște dacă Alexandrov Vladimir a avut vriun material de a lui Zarura la examinare, dar Bodarev Ion nu a avut vriun material în examinare în privința lui Zarura. Cu Alexandrov Vladimir s-au întâlnit în jur de 4-5 ori, în legătură cu cazul lui Zarura, până a pleca ultimul din țară și după. Cu referire la faptul de ce a menționat la urmărirea penală că a dat în trei tranșe, iar acum într-o singură tranșă, banii lui Alexandrov Vladimir, a susținut că nu ține minte. Consideră că nu a pretins bani nici de la Zarura și nici de la Mahmud Ali, însă Mahmud Ali i-a transmis lui 400 de EURO pe care i-a transmis lui Alexandrov și până la reținerea lui Alexandrov Vladimir, nu a avut nici un dosar la CNA sau PA. Mai precizează că cu Mahmud Ali nu a făcut cunoștință prin intermediul lui Alexandrov Vladimir și nu ține minte prin ce persoană a făcut cunoștință cu Mahmud Ali. La fel, nu a discutat cu Zarura după întoarcerea în țară a ultimului și nu cunoaște dacă a fost interceptat în cauza respectivă. Mai explică că concubina sa nu i-a cunoscut anterior pe Zarura sau Mahmud Ali, dar el pe Mahmud Ali îl cunoștea înainte ca concubina sa să îl știe și nu își amintește ca să fi avut vreo discuție cu concubina sa, în care aceasta să-i fi sugerat să solicite mai mulți bani de la Zarura, inclusiv și pentru dânsul. Concomitent, afirmă că nu îl știe pe unchiul lui Mahmud Ali și nici nu a fost invitat de SPIA pe marginea cazului respectiv. Mai concretizează că nu a fost telefonat de către colaboratorii SPIA pe marginea cazului respectiv, iar până la reținerea lui Alexandrov Vladimir, nu își amintește dacă a fost audiat la CNA sau Procuratura Anticorupție. De asemenea, nu își amintește în ce lună și în ce an a fost reținut, dar a fost reținut după ce a transmis banii lui Alexandrov Vladimir.

La întrebările inculpatului a explicat că la propunerea ultimului, Zarura urma să iasă și să intre prin vama Leușeni, iar Zarura a decis să se întoarcă prin vama Sculeni, însă nu cunoaște dacă la întoarcerea prin vama Sculeni a lui Zarura, s-a vorbit să treacă vama. La fel, lui Zarura i s-a comunicat la ce oră să fie la vamă, însă numele inspectorului concret nu îi este cunoscut, căci nu i-a dat numele, după care a confirmat că a luat de la Zarura doar suma de 400 de EURO. De asemenea, cu Bodarev Ion s-au întâlnit doar o dată privitor la cazul lui Zarura și nu a mai participat vreo persoana la discuția sa cu Bodarev Ion, adică de discuția lor nu cunoștea nimeni. A concluzionat că nu își amintește unde a avut loc discuția cu Bodarev Ion și nu își amintește în ce bancote au fost transmiși banii, dar el a

transmis banii în EURO, la 10 metri mai în vale de clădirea Biroului de Migrație de pe str. Lev Tolstoi (vol.VI, f.d.61-63).

4.3. Mijloacele de probă cercetate și examinate în ședință de judecată:

- *procesul verbal din 11 august 2018 de cercetare al informației privind descifrările convorbirilor telefonice ale numerelor de telefon ***** și ******, ce aparțin lui Bulgari Anatolie și Alexandrov Vladimir, în rezultatul examinării cărora au fost relevate date ce denotă faptul că în perioada de referință, posturile telefonice menționate s-au telefonat reciproc într-un regim frecvent (*intensiv*) și de asemenea au fost relevate apeluri de intrare/ieșire dintre postul telefonic ce aparține lui Bulgari Anatolie ***** cu abonații numerelor de telefon ***** și ***** , utilizate de Alali Almhid *****și Abulouz Hietham, complici ai lui Bulgari Anatolie (vol.I, f.d.234-238).

- *procesul verbal 4 februarie 2019 de cercetare a informației privind descifrările convorbirilor telefonice ale numărului de telefon ****** ce aparține lui Alexandrov Vladimir, în rezultatul examinării căruia au fost relevate date ce denotă faptul că în perioada de referință, postul telefonic menționat a telefonat într-un regim frecvent (*intensiv*), fiind reținută apeluri de intrare/ieșire cu postul telefonic ce aparține lui Bulgari Anatolie ***** , iar concomitent, nu se atestă convorbiri telefonice cu nr. de telefon utilizate de Abulouz Hietham, Mohammad Zarura, Copăceanu Nicole și Cezar Mereuță (vol.I, f.d.239-244);

- *procesul verbal de percheziție din 19 iunie 2018*, de la domiciliul cetățeanului Israelului, Zarura Mohammad ***** situat în ***** , în cadrul căreia au fost depistate și ridicate actele depuse de către Zarura Mohammad la BMA pentru obținerea permisului de ședere provizorie pentru studii, precum și răspunsurile BMA la cererile lui Zarura Mohammad de acordare a permisului de ședere (vol.I, f.d.15-16);

- *procesul verbal de cercetarea a obiectului din 25 iunie 2018*, în cadrul căruia au fost examinate actele ridicate în cadrul percheziției de la domiciliul lui Zarura Mohamad ***** , situat în ***** , la 19 iunie 2018, în rezultatul căruia a fost constatat faptul adresării atât a lui Zarura Mohammad ***** cât și a decanatului USMF Nicolae Testimițanu la BMA pentru eliberarea permisului de ședere provizorie pe numele Zarura Mohammad ***** (vol.I, f.d.42-44);

- *procesul verbal de percheziție din 3 iulie 2018*, de la domiciliul lui Al***** Almhid ***** , situat în ***** , în cadrul căreia a fost ridicat, telefonul mobil de model „IPHONE SE”, cu nr. de IMEI: ***** , cu cartela SIM cu numărul de telefon ***** , de la care au fost purtate discuții cu diferite persoane (vol.II, f.d.54-55);

- *procesul verbal de cercetare a obiectului din 13 iulie 2018*, în cadrul căruia a fost examinat telefonul mobil de model „IPHONE SE”, IMEI ***** , cu cartela

SIM cu numărul de telefon *****, ce îi aparține lui Alali Almhid *****, ridicat în cadrul percheziției de la domiciliu, situat în ***** iulie 2018, drept rezultat fiind relevate date privind apeluri telefonice atât prin intermediul operatorilor de telefonie mobilă cât și prin intermediul aplicației ”WhatsApp”, cu abonații numărului de telefon *****, ce îi aparține lui Bulgari Anatolie și *****, ce îi aparține lui Abulouz Hietham (vol.II, f.d.62-76);

- *procesul verbal de cercetare a obiectului din 26 iunie 2018*, în cadrul căruia a fost examinat pașaportul cetățeanului Israelului pe numele Zarura Mohammad, cu nr.20690184, pe 32 de file, ridicat în rezultatul percheziției corporale de la Zarura Mohammad (vol.II, f.d.162-165);

- *procesul verbal de cercetarea a obiectului din 10 august 2018*, în cadrul căruia a fost examinat telefonul mobil de model „*****”, cu nr. de IMEI: ***** cu cartela SIM a companiei de telecomunicație S.A. ”Moldcell”, cu numărul de telefon *****, ce aparține Bulgari Anatolie, în cadrul examinării căruia, în mapa ”*contacte*” a fost relevat numărul de telefon *****ce îi aparține lui Vladimir Alexandrov, angajat al BMA, fapt ce denotă că cei din urmă se cunoșteau între ei (vol.III, f.d.123-128);

- *procesul verbal de cercetare a obiectului din 20 august 2018*, în cadrul căruia a fost examinat dosarul personal al cetățeanului Statului Israel, Zarura Mohammad *****, născut la *****, privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru studii pe teritoriul Republicii Moldova, în cadrul examinării căruia, s-a constatat că cetățeanului statului Israel, Zarura Mohammad *****, i-a fost refuzat în acordarea dreptului de ședere provizorie pentru studii pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul prevederilor următoarele acte normative:

„conform prevederilor art.32 alin.(2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16.07.2010, lipsa confirmării existenței mijloacelor de întreținere și a mijloacelor necesare pentru efectuarea studiilor în țară”,

în conformitate cu prevederile art.84¹ *****n.(2), (3) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16.07.2010, *„Străinii afiați pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare și, după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării, (...)”* (vol.III, f.d.172-174);

- *procesul-verbal de percheziție din 21 august 2018*, de la domiciliul lui Alexandrov Vladimir, situat în *****, în cadrul căreia a fost ridicat telefonul mobil de model „Nokia XI”, IMEI *****, cu cartela SIM a companiei SA „Moldcell”, cu numărul de telefon ***** (vol.IV, f.d.57-58);

- *procesul verbal de cercetarea a obiectului din 24 septembrie 2018*, în cadrul căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Nokia XI”, cu nr. de IMEI *****, cu cartela SIM a companiei SA „Moldcell”, cu numărul de telefon *****,

utilizat de Vladimir Alexandrov, ridicat prin procesul verbal de percheziție de la domiciliu din 21 august 2018, în cadrul examinării căruia în mapa „mesaje” au fost relevate mesaje primite de la numărul de telefon *****, utilizat de Bulgari Anatolie (vol.IV, f.d.60-61);

- *procesul verbal de ridicare din 19 septembrie 2018*, prin intermediul căruia, de la Serviciul Protecție Internă și Anticorupție din cadrul MAI, a fost ridicat materialul nr.20185500128, acumulat în baza apelului la „Linia Anticorupție” a angajatului Biroului Migrație și Azil Vladimir Alexandrov (vol.IV, f.d.129);

- *procesul verbal de cercetarea a obiectului din 24 septembrie 2018*, în cadrul căruia a fost examinat materialul nr.20185500128, acumulat în baza apelului telefonic la „Linia Anticorupție” a angajatului Biroului Migrație și Azil, Vladimir Alexandrov (vol.IV, f.d.142-143);

- *procesul verbal de cercetarea a obiectului din 26 septembrie 2018*, în cadrul căruia a fost examinat ordinul de numire în funcție/transfer, fișa postului, a inspectorului superior al Secției Regionale Centru al BMA, Vladimir Alexandrov (vol.IV, f.d.157);

- *procesul verbal de cercetarea la fața locului din 24 aprilie 2019*, în cadrul căruia au fost examinate materialele cauzei penale nr.2019980234, aflate în conducerea procurorului în Procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi (vol.V, f.d.131-133);

- *procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor între Abulouz Hietham și Alali Almhid *****din 21 iunie 2018*, care au avut loc la 12 și respectiv 18 iunie, cu stenograma convorbirii dintre ei.

În cadrul convorbirii înregistrate, Abulouz Hietham îi comunică lui Alali Almhid *****, că Zarura Mohammad cere să-i fie restituiți banii pe care Abulouz i-ar fi luat de la ultimul și i-ar fi transmis lui Alali Almhid *****.

La rândul său, în vederea restituirii mijloacelor bănești solicitate, Alali Almhid *****a efectuat un apel telefonic către Bulgari Anatolie, de la care a încercat să restituie mijloacele bănești solicitate (vol.I, f.d.68-70);

- *procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini între Bulgari Anatolie - Alali Almhid *****- Gadarag Ecaterina și Bulgari Anatolie - Alexandrov Vladimir din 16 august 2018*, care au avut loc la 16 august 2018, ce se conțin pe suportul de informație DVD-R de model „Freestyle” cu stenograma convorbirii dintre ei.

În cadrul convorbirii înregistrate, ultimii doi discută referitor la depunerea de către Zarura Mohammad a actelor la BMA, pentru obținerea dreptului de ședere

provizorie pentru continuarea studiilor universitare (vol.I, f.d.97-101);

- *procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 9 iunie 2018 a numărului de telefon ***** utilizat de Alali Almhid *****.*

În cadrul convorbirilor, Alali Almhid *****discută cu Bulgari Anatolie, referitor la identificarea soluțiilor pentru restituirea mijloacelor bănești, primite anterior pentru perfectarea permisului de ședere provizorie pe numele lui Zarura Mohammad (vol.I, f.d.117-129);

- *procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 23 iulie 2018 a numărului de telefon ***** utilizat de Bulgari Anatolie.*

În cadrul convorbirilor, Bulgari Anatolie discută aferent reținerii lui Alali Almhid *****și încearcă să identifice soluții ca acesta să nu facă declarații care l-ar atrage în proces (vol.I, f.d.174-191);

4.4. Mijloace materiale de probă:

- *informația de pe suportul electronic CD-R de model „Verbatim”, ce conține date referitoare la apelurile telefonice de intrare/ieșire efectuate de la numerele de telefon ***** și *****ce aparțin lui Bulgari Anatolie și Vladimir Alexandrov (Vol. I, f.d. 233), care a fost anexat în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 4 februarie 2019 (vol.I, f.d.245-246);*

- *informația de pe suportul electronic DVD-R de model „Freestyle”, pe care este înregistrată copia de rezervă a telefonului mobil de model „*****”, IMEI ***** cu cartela SIM a companiei de telecomunicație SA „Moldcell”, cu numărul de telefon ***** , ridicat la 19 iulie 2018 de la Bulgari Anatolie (Vol. III, f.d. 122), care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 10 august 2018 (vol.III, f.d.129-130);*

- *dosarul personal al cetățeanului Statului Israel, Zarura Mohammad ***** , născut la ***** , privind acordarea dreptului de ședere provizorie, pentru studii, ridicat la 20 februarie 2018 de la BMA (Vol. III, f.d. 134-171), care a fost anexat în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 20 august 2018 (vol.I, f.d.175-176);*

- *copiile ordinului de numire în funcție/transfer, fișa postului inspectorului superior al Secției Regionale Centru a BMA, Vladimir Alexandrov ridicate de la BMA la 25 august 2018 care denotă că inculpatul a fost transferat la data de 13 iulie 2018 în cadrul IGPF al MAI (vol.IV, f.d.152-156), care au fost anexate în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 19 februarie 2019 (vol.IV, f.d.158-159);*

- *actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Zarura Mohamad *****, situat în *****, la 19 iunie 2018 și anume: cererea lui Zarura Mohammad din 6 aprilie 2018, decizie nr.5818 din 23 noiembrie 2017 cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere pentru studii, înștiințare pentru USMF "Nicolae Testimiteanu", ordine de încasare a numerarului din 22 februarie 2018 pentru sumele de 90 și 180 de lei, poliță de asigurare facultativă a sănătății lui Zarura Mohammad, valabilă până la 18 septembrie 2018, declarație notarial autenticată privind acordul la reședința lui Zarura Mohammad, ordine de încasare a numerarului din 29 ianuarie 2018, 13 februarie 2018, 14 februarie 2018, 26 februarie 2018, 28 martie 2018 și din 20 martie 2018, contract de studii dintre Zarura Mohammad și USMF "N. Testimiteanu", copia pașaportului cet. Străin Zarura Mohammad (vol.II, f.d.17-41), care au fost recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 18 februarie 2019 (vol.II, f.d.45-47).*

4.6. În ședință de judecată, de către partea apărării, suplimentar probelor prezentate de partea acuzării, la solicitarea apărării, au fost administrate următoarele probe:

*4.6.1. Martorul **Hefel Mohamed** prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a indicat *la întrebările apărătorului* că din cei menționați, adică Zarura Mohamad, Abalus Hietham, Godiac Alexandru, Ali Alhmid Mahmuud Ali, Bulgari Anatolie, Alexandrov Vladimir și Catarag Ecaterina, îl cunoaște pe pe Ali Mahmoud care este nepotul său, Abalus Heitham îi este cunoscut, Anatolie Bulgari și Gadarag Ecaterina îi cunoaște prin intermediul nepotului Mahmud, cu care s-a văzut de câteva ori, după ce au apărut aceste probleme și pe Vladimir Alexandrov îl știe ca angajat la Biroul de Migrație, iar pe Zarura Mohamed nu îl știe, însă l-a văzut în judecătorie după ce au apărut aceste probleme. Susține că nepotul Ali Mahmud locuia în Botanica, or acesta era căsătorit și avea copii, iar la moment acesta nu se află în Republica Moldova. Despre cazul cu Zarura Mohamed, Ali Alhmid Mahmuud și Alexandrov Vladimir, îi este cunoscut de la Mahmud Ali. Acesta cunoștea că Zarura Mohamed avea probleme cu permisul de ședere, iar așadar, având probleme, Zarura Mohamed prin intermediul lui Mahmud s-a adresat la Bulgari Anatolie care a zis că are cunoscuți care lucrează la Biroul de Migrație și la începutul lunii martie anul 2018, din cuvintele lui Mahmud a înțeles că a dat lui Bulgari Anatolie 400 de EURO pentru a obține permis de ședere pentru Zarura Mohamed, iar din câte a înțeles, Bulgari Anatolie avea un cunoscut la Biroul de Migrație pe nume „Vanea”, iar în cele din urmă nu s-a rezolvat nimic și a înțeles că Anatolie Bulgari cu soția lui Ecaterina, sunt niște escroci. Îi este cunoscut că Anatolie Bulgari și soția acestuia, prin*

intermediul lui Mahmud Ali au luat de la studenți străini 26 000 de EURO, însă nu au rezolvat nimic. Ca confirmare, atunci Mahmud Ali a păstrat înregistrarea audio a convorbirii dintre el și Anatolie, prin care se confirmă că Anatolie comunică că el rezolvă problemele la Biroul de Migrație printr-o persoană cu numele „Vanea”, iar la universitate prin decanul universității „Plăcintă” și el are înregistrarea audio a convorbirii telefonice dintre Mahmud Ali și Bulgari Anatolie în telefon. Mai susține că în această înregistrare audio, Bulgari Anatolie comunică lui Mahmud Ali că a transmis banii lui Ion, de la Biroul de Migrație și susține că inculpatul nu este Vanea (*indicând cu mâna spre Alexandrov Vladimir*). A mai confirmat că Mahmud Ali nu cunoștea nici un nume a persoanei de la Biroul de Migrație care urma să rezolve problema, iar Bulgari Anatolie a promis că va rezolva problema la oficiul central al Biroului de Migrație, deoarece acolo se eliberează permise de ședere. Din câte cunoaște, Vladimir Alexandrov activează pe str. Lev Tolstoi, iar Anatol și Mahmud s-au întâlnit la Biroul de Migrație ce se află la intersecția străzilor Ștefan cel Mare și Armenească. De asemenea, confirmă că Ecaterina se afla împreună cu Anatolie mereu, dar nu cunoaște dacă aceasta era în momentul în care Mahmud a transmis banii lui Anatolie și nu știe dacă Ecaterina are legătură cu persoanele menționate, concluzionând că Mahmud Ali lui i-a spus tot și poate să comunice că el nu a participat niciodată la transmiterea banilor de către Anatolie persoanei de la Biroul de Migrație, după care a iterat că în luna martie 2018 au fost transmiși banii pentru rezolvarea problemei lui Zarura Mohamad.

La întrebările procurorului a relatat că în legătură cu acest caz, știe informația de la nepotul său Mahmud Ali și din înregistrări audio, dar nu a participat la careva discuții, iar în dosarul cu Godiac, el este învinuit, unde Alali, la fel este inculpat în acel dosar. Concretizează că înregistrările audio le are de la Mahmud Ali, de acum doi ani și din câte știe, Mahmoud Ali nu a prezentat aceste înregistrări audio la organele competente. Acesta mai afirmă că știe că Alexandrov Vladimir activează pe str. Lev Tolstoi în calitate de colaborator al Biroului de Migrațiune, deoarece acesta merge în moschei, în restaurante pentru a verifica actele persoanelor străine, iar Mahmud Ali nu locuia cu dânsul, însă îi comunica despre întâlnirile lui (vol.VI, f.d.95-96).

4.6.2. *Martorul Mereuță Cezar* prin expunere factologică, după depunerea jurământului în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a indicat *la întrebările apărătorului* că la data de 24 ianuarie 2019 a fost audiat în calitate de bănuit, iar din motiv că a trecut mult timp, nu își amintește cu exactitate ce declarații a făcut. Mai indică că la trecerea frontierei de către persoanele străine, verifică pașapoartele, identitatea persoanei, înregistrează în baza de date, aplică ștampila și permi intrarea sau ieșirea, dar pe lângă acestea verifică și autoturismul. În detaliu nu își amintește despre ieșirea lui

Zarura Mahmud din țară din luna aprilie 2018, dar la cazul dat, la urmărirea penală a declarat că nu a verificat termenul de ședere a persoanei respective din cauza fluxului mare de persoane și suplimentar, în anul 2018 verifica termenul de ședere după ștampile, iar recent, în baza de date pot accesa traversările în mod on-line. De asemenea, nu a primit nici o indicație din partea superiorilor ca să nu îl verifice pe Zarura Mahmud, iar dacă ar fi verificat și ar fi depistat că persoana a încălcat termenul de ședere, atunci anunța șeful patrului, care are statut de agent constator și atunci era amendat conform legislației în vigoare. Mai susține că atunci când a fost audiat în calitate de bănuit de către organul de urmărire penală, a fost întrebat dacă îl cunoaște pe cetățeanul străin Zarura Mahmud, nu și dacă îl știe pe Vladimir Alexandrov, pe care nu îl cunoaște (indicând spre inculpat), ci azi îl vede a doua oară, iar despre numele acestuia a aflat din citația pe care a primit-o prin poștă, subliniind că au telefoane asupra lor în timpul serviciului, dar în afara serviciului nu a fost contactat de nimeni cu rugămintea de a facilita trecerea frontierei de stat de către Zarura Mahmud.

La întrebările inculpatului a iterat că dacă el depista că termenul de ședere a fost încălcat, anunța șeful patrului, care are statut de agent constator și acesta întocmește un proces contravențional, iar străinul părăsește teritoriul țării, după care a evidențiat că la intrare și la ieșire se verifică termenul de ședere în țară a străinului, iar în cazul în care la străin este depășit termenul de aflare pe teritoriul Rep. Moldova, nu se permite intrarea în țară și se întocmește un act de refuz a intrării persoanei, statutând că nu știe pe nimeni din cadrul Biroului de Migrație și Azil.

La întrebările procurorului a relatat că în situația în care este aplicată amendă contravențională de Biroul de Migrație și Azil pentru încălcarea termenului de ședere, chiar dacă această amendă este achitată sau nu de către străin, la întoarcerea în țară se aplică mereu acestuia refuzul de a intra pe teritoriul Rep. Moldova, iar omisiunea de a raporta agentului constator în cazul lui Zarura Mahmud, consideră că este greșeala sa, pe care a admis-o din cauza volumului mare de lucru, însă în practică astfel de cazuri de omisiune de a verifica și de a nu raporta nu sunt dese. La fel, nu își amintește dacă a fost întrebat de către ofițerul de urmărire penală despre Alexandrov Vladimir, iar în cauza în care figura, nu înțelege ce statut avea și care este finalitatea acelei cauze (vol.VI, f.d.102-103).

4.6.3. *Un suport informațional de tip „DVD-R”*, pe care se atestă o înregistrare audio cu denumirea „mahmut”, în care se relevă discuția a 2 persoane de sex masculin, din care o persoană posedă un accent distinct și se adresează către a doua persoană cu numele „Tolea/Anatol”, în care se discută despre modalitățile în care un cetățean străin se poate afla în Republica Moldova, obține permis de ședere, precum și persoana cu accent solicită informații despre soarta unor

mijloace bănești care urmează a fi restituiți mai multor persoane (vol.VI, f.d.97).

4.6.4. *Notificare în copie din 14 iulie 2022* emisă de Biroul Migrație și Azil, prin care se informează despre respingerea cererii prealabile de anulare a actului administrativ defavorabil privind refuzul eliberării invitației pe numele cet. Siriei, Alali Almhid *****, născut la ***** (vol.VI, f.d.165).

4.6.5. *Certificat de naștere eliberat la 14 decembrie 2019*, care atestă nașterea copilului Alexandrov Martin la 28 octombrie 2019, al căror părinți sunt Alexandrov Vladimir și Alexandrova Irina (vol.VI, f.d.166);

4.6.6. *Caracteristică eliberată de directorul BMA a MAI* lui Alexandrov Vladimir, potrivit căreia ultimul este apreciat pozitiv, cu capacități profesionale și responsabilitate, care cunoaște actele normative și își planifică activitatea, iar în relațiile cu cetățenii este corect, calm și politicoș, menținând etica de serviciu și tact în comunicare, fiind energic și dezvoltat fizic bine (vol.VI, f.d.167).

4.7. În dezbateri judiciare, partea apărării a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii sau după caz, încetarea procesului penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud urmărirea penală.

S-a argumentat prin faptul că la 16 august 2018 ofițerul de urmărire penală al DGUP a CNA Constantin Bogdan, având în exercitare cauza penală nr. 2018970218 pornită la 5 martie 2018 conform art. 326 alin. (2)lit. c) Cod penal, în care Alexandrov Vladimir nu a avut nici o calitate procesuală, a dispus procurorului conducător a urmăririi penale efectuarea percheziției la domiciliul cât și automobilul lui Alexandrov Vladimir, acțiuni de urmărire penală care după ei sunt absolut ilegale, deoarece Alexandrov Vladimir nu a avut nici o calitate procesuală.

Din conținutul ordonanței în cauză rezultă că de către organul de urmărire penală a CNA, la 29 mai 2018 a fost pornită o altă cauză penală cu nr. 2018970420 în conformitate cu prevederile art. 324 alin. (2)lit. c) Cod Penal, din conținutul căruia rezultă și în care figurează cet. Alexandrov Vladimir, care având în gestiune material față de doi cetățeni străini, prin intermediul lui Bulgari Anatolie ar fi extorcat și primit suma de 400 EURO pentru a nu crea impedimente acestora la aflarea pe teritoriul Republicii Moldova. Această ordonanță de pornire din 29 mai 2018 nu există, or cauza penală nr. 2018970420 în conformitate cu prevederile art. 324 alin. (2)lit. c) Cod Penal, a fost disjunsă din cauza penală nr. 2018970218 abia la data de 22 august 2018, iar ordonanța de conexare la dosarul prezent lipsește.

La 17 mai 2018 ofițerul superior de urmărire penală al DGUP a CNA Ruslan Boșcanean, în baza autodenunțului cet. Iordaniei Abuluz Hietham, în conformitate cu prevederile art. 326 alin.(2) lit.b) Cod penal a pornit urmărirea penală pe cauza penală fiindu-i atribuit numărul de ordine 2018970389, iar din conținutul

ordonanței rezultă că Abuluz Hietham din suma de 3100 EURO a transmis o parte din mijloacele bănești persoanei neidentificate pe nume Alexandru, în vederea inițierii procedurii de perfectare a permisului de ședere și la primirea acestuia urma să primească suma restantă.

La 31 mai 2018, ofițerul de urmărire penală al DGUP a CNA Constantin Bogdan în cadrul cauzei penale nr. 2018970420 pornită la 29 mai 2018 în conformitate cu prevederile art. 324 alin.(2) lit.c) Cod penal, emite ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuít lui Alexandrov Vladimir cu solicitarea amânării aducerii la cunoștință ordonanța în cauză. Din conținutul ordonanței în cauză, bănuiala ce i se imputa lui Alexandrov Vladimir a constat în aceea că dânsul ar fi avut în exercitare materiale în privința a doi cetățeni de origine arabă nestabiliți, care prin intermediul lui Alali Almhid ***** și bănuítul Bulgari Anatolie a pretins și a primit suma de 400 EURO pentru a nu crea impedimente în legătură cu aflarea acestora pe teritoriul Republicii Moldova.

La 21 august 2018, de către ofițerul de urmărire penală al DGUP a CNA Oleg Crișmaru, pe cauza penală nr. 2018970218 pornită în conformitate cu prevederile art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, conform încheierii judecătorului de instrucție nr. 11-4173/18 emisă pe același dosar penal nr. 2018970218 în care Alexandrov Vladimir nu a avut nici o calitate procesuală, deoarece potrivit ordonanței ofițerului de urmărire penală al DGUP a CNA Constantin Bogdan, în cadrul cauzei penale nr. 2018970420 pornită la 29 mai 2018 pe dosarul nr. 2018970420, abia la 31 mai 2018 a obținut calitatea de bănuít și au fost efectuate acțiuni procesuale de reținere a bănuítului și efectuarea perchezițiilor la domiciliul din *****, cât și în automobilul de model „*****” cu n/î *****.

Tot la data din 21 august 2018, procurorul în procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi pe același dosar penal nr. 2018970218 emite ordonanța de reținere a lui Alexandrov Vladimir neluând în calcul că ultimul nu are pe dosar nici o calitate procesuală, adică într-un cuvânt Alexandrov Vladimir a fost reținut pe un dosar care nu a avut calitate procesuală de bănuít sau învinuit, iar acest lucru se adeverește prin procesele verbale de reținere și de percheziție a apartamentului, a automobilului cât și cea corporală.

Ulterior, la 22 august 2018 prin ordonanța procurorului în procuratura Anticorupție Oeiavian Iachimovschi, din cauza penală nr. 2018970218 conform art. 326 alin.2 lit.c) Cod penal, are loc disjungerea cauzei penale nr.2018970420 conform art. 324 alin.2 lit.c) Cod penal, iar o ordonanță ce ar confirma conexarea cauzei penale nr. 2018970218 la cauza penală nr.2018970420 în perioada de timp 29 mai 2018-21 august 2018 nu există, ce se prezumă că în lipsa căruiva statut procesual Alexandrov Vladimir a fost supus perchezițiilor, reținerii și arestului la

domiciliu.

O altă abatere de la lege constă în aceea că la aceeași data de 22 august 2018 procurorul în procuratura Anticorupție Mihail Ivanov în cadrul cu totul altei cauze penale cu nr. 2018970389 pornită la 17 mai 2018 conform art. 326 alin.(3) lit.b) Cod penal, care nu avea nici o tangență cu dosarul penal 2018970420 pornit conform art. 324 alin.2 lit.c) Cod penal, Alexandrov Vladimir a fost pus sub învinuire în conformitate cu prevederile art. 326 alin.(1) Cod penal, tot la aceeași dată emițând ordonanța de conexare a cauzelor penale, fiindu-i atribuit numărul de ordine 2018970389.

Astfel, organul de urmărire penală, prin conexarea și disjungerea materialelor cauzei penale cum sunt cauzele penale nr. 2018970218 pornită la 5 martie 2018 conform art. 326 alin.(2)lit.c) Cod penal, nr. 2018970420 pornită la 29 mai 2018 în conformitate cu prevederile art. 324 alin.(2) lit.c) Cod penal și nr. 2018970389 pornită la 17 mai 2018 conform art. 326 alin.3 lit.b) Cod penal, încearcă să ducă instanța și părțile la proces în eroare să ascundă încălcările de fapt procedurale prin care Alexandrov Vladimir a fost reținut, ulterior fiindu-i efectuate perchezițiile la domiciliu și în automobil cât se arestat în cadrul dosarului penal nr. 2018970218 pornită la 5 martie 2018 conform art. 326 alin.(2)lit.c) Cod penal, deși de la bun început lui i sa adus bănuiala că ar fi comis infracțiunea la data de 7-11 și 12 aprilie 2018, astfel încât cauza penală nr. 2018970218 fiind pornită la 5 martie 2018 când încă infracțiunea nu ar fi fost comisă.

În fapt, potrivit cauzei penale nominalizate, lui Alexandrov Vladimir i se incriminează faptul pretinderii la 7-11 aprilie 2018 a mijloacelor bănești, iar la 12 aprilie 2018 în preajma sediului BMA din mun. Chișinău str. Lev Tolstoi 41, de la cet. Bulgari Anatolie a primit valută străină în sumă de 400 EURO ce constituia echivalentul a 8060 lei conform cursului oficial al BNM.

Potrivit declarațiilor lui Alexandrov Vladimir, dânsul a comunicat că pe marginea instigării lui de către Bulgari Anatolie de a efectua careva servicii în legătură cu activitatea sa de serviciu, pentru persoane străine, a înștiințat organul abilitat SPIA al MAI, pe motiv că nu a dorit să accepte propunerea lui Bulgari Anatolie, și dânsul nu a pretins, și nu a primit nici o sumă bănească din cea ce i se incriminează.

Învinuirea înaintată lui Alexandrov Vladimir s-a întemeiat pe baza declarațiilor făcute de către Bulgari Anatolie, care la rândul său a dus în eroare organul de urmărire penală și duce în continuare instanța de judecată, și care a dat declarații vădit minciunoase făcând acel denunț calomnios față de Alexandrov Vladimir cu scop de a arăta cetățenilor străini de la care Bulgari Anatolie a pretins și a primit sume enorme de bani cu scop de a acorda anumite facilități, bani pe care i-a însușit în scopuri personale, iar pentru a justifica faptul că o parte din bani i-a

dat altora cum este Alexandrov Vladimir, a făcut declarații vădit denaturate, declarații care vin în contradicție totală cu ale lui Alexandrov Vladimir cât și materialele cauzei penale, cu descifrările convorbirilor telefonice și care nu pot fi probate prin alte careva probe decât doar spusele lui.

În rezultatul acțiunii de urmărire penală confruntarea petrecută la 12 septembrie 2018 dintre bănuitul Bulgari Anatolie și învinuitul Alexandrov Vladimir, Bulgari Anatolie la fel a dat declarații false răspunzând la întrebările ofițerului de urmărire penală de parcă ar fi fost pregătit și a cunoscut întrebările cât și pregătind anterior răspunsurile la întrebările adresate de ofițerul de urmărire penală, iar la stadiul adresării întrebărilor și răspunsurilor părții apărării lui Alexandrov Vladimir, bănuitul Bulgari Anatolie din start a comunicat că nu dorește să răspundă la nici o întrebare a avocatului, fapt ce pune la îndoială corectitudinea acestei acțiuni procesuale de confruntare cât și a declarațiilor precedente făcute de acesta, temându-se ca nu cumva să fie deconspirat prin răspunsurile sale că a dat depoziții minciunoase, fiind astfel și de ofițerul de urmărire penală încurajat de a nu răspunde la întrebările apărării, deoarece acele întrebări se refereau la un alt angajat al BMA Bodarev Ion, cu care Bulgari Anatolie a dus tratative de a facilita perfectarea permisului de ședere a cet. Zarura Mohamad și care din înregistrările audio prezentate instanței de către martorul Hefel Mohamed, anume lui Bodarev Ion ia și transmis suma de 400 EURO, fapt ce rezultă că urmărirea penală s-a efectuat unilateral și tendențios.

Mai mult ca atât, la întrebarea ofițerului de urmărire penală către Bulgari Anatolie ce sumă de bani i-ar fi acordat lui Alexandrov Vladimir, dânsul a răspuns că i-a transmis suma de 400 EURO, în două tranșe, adică 300 EURO în regiunea străzii Trandafirilor din sectorul Botanica mun. Chișinău și 100 EURO în preajma BMA din str. Lev Tolstoi din mun. Chișinău, bani pe care potrivit declarațiilor de la confruntare ia transmis la începutul lunii aprilie 2018 până la sărbătoarea religioasă de Paști, declarații care vin în contradicție categorică cu stenograma descifrărilor convorbirilor telefonice dintre Anatolie Bulgari și concubina acestuia pe nume Catea din data de 27 aprilie 2018 ora 14:32:58 minute, din care rezultă că mijloacele bănești la data de 27 aprilie 2018 încă nu au fost transmiși nimănui, deoarece Ali Alhid ***** încă nu ia transmis lui Bulgari Anatolie acei 400 de EURO.

Susține că cel mai firesc fapt este acela că ofițerul de urmărire penală a fixat parțial răspunsul lui Bulgari Anatolie că a transmis 400 EURO fără a invoca că le-a transmis în două tranșe, fapt despre care partea apărării a făcut obiecție la procesul-verbal al confruntării, la vol. V, f.d. 122-126 și atrage atenția instanței inclusiv la faptul că descifrările convorbirilor telefonice din 27 aprilie 2018, la ora 14:32:58 min. au fost efectuate de organul de urmărire penală ilegal nefiind autorizate de

judecătorul de instrucție, însă procurorul pe caz Mihai Ivanov le-a folosit și le-a anexat la demersul către judecătorul de instrucție cu scop de a obține arestarea preventivă a lui Alexandrov Vladimir, după care procurorul aceste convorbiri telefonice din 27 aprilie 2018 în genere le-a exclus din dosar, nefiind anexate.

Aceste declarații urmează de apreciat critic ca fiind absolut tendențioase și denaturate care vin în contradicție cu materialele cauzei îndeosebi cât și cu declarațiile altor martori.

Așadar, martorul a invocat că transmiterea banilor de către Bulgari Anatol a avut loc până la sărbătoarea de Paști. Potrivit calendarului anului 2018 sărbătoarea paștelui sa sărbătorit pe data de 8 aprilie 2018. Potrivit actului de învinuire expus în rechizitoriu, rezultă că Alexandrov Vladimir în perioada 7-11 aprilie 2018 data exactă nu a fost posibil de stabilit, prin intermediul mijlocitorului Bulgari Anatol a pretins pentru sine valută străină în sumă de 400 EURO, astfel prelungind acțiunile sale criminale, iar la 12 aprilie 2018 aflându-se în preajma BMA din str. Lev Tolstoi nr.41, prin intermediul mijlocitorului Bulgari Anatol a primit suma de 400 EURO, care conform cursului valutar a constituit suma de 8060 lei.

Deci lui Alexandrov Vladimir i se incriminează că a primit suma de 400 EURO la 12 aprilie 2018, pe când martorul Gadarag Ecaterina a invocat că banii au fost transmiși pînă la sărbătoarea de Paști, care a avut loc la 8 aprilie 2018.

O altă situație care infirmă vinovăția lui Alexandrov Vladimir și demonstrează că Gadarag Ecaterina a dat declarații minciunoase se adeverește prin declarațiile acestea care a invocat că la transmiterea banilor a asistat și Mahmud Ali care a rămas cu ea în automobil. Acestea nu corespund adevărului ori potrivit audio înregistrărilor prezentate de către moșul lui Mahmud Ali, și anume Hefel Muhamed audiat în calitate de martor în cadrul cercetării judecătorești, și anume din discuțiile avute loc dintre Mahmud Ali și Bulgari Anatolie, ultimul în repetate rânduri este întrebat de Mahmud Ali „*Tolea ti pravdo peredal denghi Vane*” la care Bulgari Anatolie spune că „*da Vane peredal*”, aici se are în vedere că i-a dat lui Bodarev Ion, dar nu lui Alexandrov Vladimir.

Se mai infirmă această învinuire și prin materialele cauzei penale cum sunt: Autodenunțul cet. Aboluz Heitman de la Vol.I, f.d.53-54, din care rezultă că acesta în luna martie 2018 a fost rugat de către cet. Zarura Mahmud săi ajute cu perfectarea permisului de ședere de oarece de două ori a primit refuz. Acesta i-a promis că se va interesa și în 2 zile îi va comunica rezultatul. Apoi dânsul l-a apelat pe cunoscutul său pe nume „Sașa” care avea legături la BMA prin intermediul cumnatului său. Acest Sașa i-a zis că-i soluționează problema conform unei sume de 2800 EURO. Peste 2 zile la telefonat pe Zarura și ia comunicat că problema acestuia poate fi soluționată contra sumei de 4000 EURO. Zarura a stat de acord și i-a adus 1200 EURO. După s-a întâlnit cu Sașa și i-a transmis 500 EURO. După o

lună de zile Saşa nu a hotărât problema și acesta a întors banii înapoi. Apoi a apelat la cetățeanul pe nume Mahmud care a venit la întâlnire cu tatăl și verișorii lui pentru a discuta la subiect. Mahmud a comunicat că pentru soluționarea problemei, Zarura trebuie să părăsească țara. După ce aceștia au plecat, dânsul a transmis lui Mahmud suma de 500 EURO. La întoarcere în țară Zarura a plecat la BMA să-și perfecteze actele, dar nu a putut. Dânsul la apelat pe Mahmud și acesta i-a comunicat că nu se primește nimic și că banii pe care i-a primit, i-a transmis unei persoane necunoscute lui.

Din acest autodenunț rezultă că persoana pe nume Mahmud care a primit de la Aboluz Hetman suma de 500 EURO, pe care chipurile i-ar fi transmis-o unui cetățean moldovean, și acesta este Anatol Bulgari.

La 21 iunie 2018 în cadrul cauzei penale nr. 2018970389 pornite de CNA conform art. 326 alin. (2) lit.b) CP, de către ofițerul Superior de investigații SIS Sergiu Posternac /Vol.I, f.d.80/ s-a întocmit raportul din care rezultă că în urma investigațiilor speciale privind interceptarea comunicărilor cu înregistrarea întâlnirilor și a convorbirilor în privința lui Aboluz Heitman Taha, s-a constatat că Mohammad Zarura și Alali Alhmid *****, autorizate prin mandatul judecătoresc din 12 iunie 2018 și 18 iunie 2018, s-a constatat complicile lui Alali Alhmid ca fiind cetățeanul Republicii Moldova Bulgari Anatolie, care nu au putut favoriza emiterea permisului de ședere pentru Zarura Mohamad.

Totodată potrivit raportului ofițerului superior de investigații SIS Sergiu Posternac din 17 iulie 2018 peste o lună de la identificarea lui Bulgari Anatolie au constatat că acesta duce convorbiri cu anagajatul BMA Alexandrov Vladimir, iar pentru a stabili rolul acestuia a solicitat întreprinderea măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor foto video.

Tocmai la 17 iulie 2018, procurorul Ivanov Maihai obține încheierea instanței privind autorizarea măsurilor speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor foto video, în privința lui Alexandrov Vladimir.

Potrivit stenogramei interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor foto video din 18 iulie .2018 dintre Alali Alhmid *****, Bulgari Anatolie și Gadarac Ecaterina /Vol.I, f.d.98-100/, aceștia cunosc de situația că sunt interceptați și urmăriți de către colaboratorii SIS, dar totodată caută ieșire la aceștia pentru a soluționa întrebarea pusă la cale de aceștia pentru Zarura Mohamad, îndeosebi Gadarag Ecaterina îi instigă ca să găsească rezolvarea problemei la SIS. Potrivit filei dosarului 99 al stenogramei, aceștia cunosc că vor fi reținuți și discută de niște sume de bani, adică de 400 EURO sau 4000 lei, care chipurile le-au dat unei persoane să le soluționeze problema, dar acesta nu recunoaște primirea cărorva bani pentru ce Bulgari Anatolie îi zice lui Alali Alhmid ***** că îl va

denunța.

Faptul că Bulgari Anatolie nu a transmis lui Alexandrov Vladimir suma de 400 EURO, dar i-a însușit el personal sau i-a transmis lui Bodarev Ion, care e prietenul lui Bulgari Anatolie de la BMA din strada bd. Ștefan cel Mare, care se justifică în fața lui Alili Almid *****, se demonstrează prin stenograma convorbirilor telefonice dintre Anatolie Bulgari și Gadarag Ecaterina din data de 17 aprilie 2018 ora 11:42:51-11:43:25 și 14:24:05-14:25:17, cât și din data de 27 februarie 2018 ora 12:39:20-12:39:09; 13:41:51- 13:43:18; 14:32:58-14:35:44 minute, unde Bulgari Anatolie la 17 aprilie 2018 ora 11:42:51-11:43:25 îi zice lui Alexandrov Vladimir că pentru acei doi drugi se achită și el joi va transmite că va fi tot normal. Din aceste convorbiri rezultă că declarațiile lui Alexandrov Vladimir sunt veridice, deoarece acesta a comunicat că Bulgari Anatolie a venit la el cu câteva persoane străine care au încălcat regimul de ședere, iar pentru aceasta urmau să li se întocmească procese-verbale contravenționale și dâșșii să achite amenda, dar și să-i aducă bonurile de plată a achitării amenzii, pentru a închide materialele proceselor contravenționale.

Din discuțiile lui Gadarag Ecaterina și Bulgari Anatolie din 27 aprilie 2018 ora 12:39:20-12:39:09 Bulgari Anatolie spune că se află la Vova și că Mahmud acum s-a dus să caute pentru Vova să se lămurească și nu s-a lămurit, ce rezultă că Mahmud i-a dat anterior lui Bulgari Anatolie 400 EURO, pe care acesta i-a dat se presupune că lui Bodarev Ion, dar lui Mahmud din discuțiile telefonice precedente de la fila dosarului 98-100, Vol.I, i-a spus că i le-a dat unei persoane să soluționeze întrebarea fără a numi numele aceste persoane.

Acest lucru se adeverește și prin fila dosarului nr. 208-209, Vol. II, procesul verbal de audiere a martorului Alali Almid care a declarat că referitor la faptul dacă a transmis sau nu Bulgari Anatolie, cunoscutului său de la BMA pe nume Vova mijloace bănești în sumă de 400 EURO pentru perfectarea permisului lui Zarura Mohammad nu cunoaște. Bulgari Anatolie nu ea restituit lui 400 EURO, iar el nu a restituit 1200 EURO lui Zarura Mohammad.

Aceste declarații au fost scrise de ofițer și au dubii la veridicitatea lor în ce privește numele Vova și așadar, în cadrul cercetării judecătorești în calitate de martor a fost audiat cetățeanul Siriei Hefel Mohamed, care a declarat că îl cunoaște pe cet. Ali Alhid Mahmud este nepotul său, iar pe Aboluz Heithan la fel îl cunoaște fiind un cunoscut. Pe Bulgari Anatolie și Gadarag Ecaterina îi cunoaște prin intermediul lui Mahmud Alii și Pe Alehandrov Vladimir îl cunoaște ca angajat al BMA, iar pe Zarura nu-l cunoaște, dar l-a văzut la judecată jumătate de an în urmă, considerând că Anatolie și soția acestuia Ecaterina sunt escroci, deoarece au luat de la studenți prin intermediul lui Mahmud Ali suma de 2600 de EURO, pentru a hotărî, dar nu au rezolvat nimic și ca confirmare atunci Mahmud Almid *****, a

înregistrat audio discuția și anume cele declarate lui de către Anatol Bulgari, unde din discuție rezultă că Anatol îi spune că va hotărî întrebarea la BMA prin intermediul unui oarecare „Ion”, iar la universitate prin intermediul decanului. Aceste audio înregistrări, dânsul le are și din ele se vede cum Bulgari Anatolie i-a spus lui Mahmud Ali că o transmis banii lui Ion de la BMA, dar inculpatul nu este acel Ion.

În cadrul ascultării audeo înregistrărilor s-a constatat veridicitatea declarațiilor acestui martor și anume discuția dintre Alhid Mahmud Ali și Bulgari Anatolie, unde Bulgari Anatolie explică lui Alhid Mahmud procedura și comunică la minutul 5 al convorbirii că i-a dat banii lui Vanea. La minutul 7:10 secunde explică că Vanea a primit banii. Apoi la minutul 08:22 secunde Bulgari Anatolie spune că dă 100 EURO și tot va fi bine, el va primi azil politic. La minutul 11:30 secunde Bulgari Anatolie vorbește cu cineva și află la ce oră să se apropie. La minutul 12:40 secunde Bulgari Anatolie îl întreabă pe Alhid Mahmud ce vor ei să facă să rămână în țară sau să plece. La minutul 16:00 ***** Alhid ***** îi spune lui Bulgari Anatolie dacă vrea, atunci 1000 EURO și atunci Bulgari Anatolie îi zice că el le-a spus că bani sunt. La minutul 17:10 secunde Bulgari Anatolie îi zice lui Alhid Mahmud că mâine să meargă cu el să asculte ce spune și o să-i explice, dar dacă persoana vrea să rămână în țară trebuie să se gândească. La minutul 18:28 secunde, Mahmud Alhid întreabă dacă Vanea a luat banii. La minutul 21:53 Bulgari Anatolie încearcă la întrebarea lui Mahmud Alhid să-i spună ce le va fi, el spune că poate să-i întoarcă. La minutul 22:00 spune că se va duce la un locotenent colonel care a lucrat la MAI și va întreba.

Declarațiile sale, precum a vorbit și Alexandrov Vladimir că Bulgari Anatolie îl avea la BMA pe Bodarev Ion, care activa la BMA central din bd. Ștefan cel Mare care erau înzestrați cu atribuții de a elibera permise de ședere cetățenilor străini, iar cei de la str. Lev Tolstoi doar se ocupau cu documentarea contraveniențelor prin întocmirea proceselor verbale cu privire la contravenție și ducerea evidenței ca acești străini să achite amenzile și să prezinte bonurile de plată.

Faptul că banii nu au fost transmiși lui Alexandrov Vladimir se mai demonstrează și prin dosarul de la Serviciul Protecție Internă și Anticorupție al MAI pornit la denunțul lui Alexandrov Vladimir din data de 17 iulie 2018 ora 17:12 minute, din care rezultă că Alexandrov Vladimir l-a denunțat pe Bulgari Anatolie că încearcă să-i amenințe că îl va denunța că ar fi pretins de la acesta careva sume de bani.

Potrivit raportului ofițerului superior de investigații al secției nr. 3 a Direcției combaterea corupției a SPIA al MAI Vitalie Roșea /Vol.4, f.d. 137/, se deduce că a fost identificat cet. Bulgari Anatolie locuitor al ***** care a fost apelat telefonic

de mai multe ori. În timpul discuției prin intermediul telefonului lui Bulgari Anatolie, i sa adus la cunoștință că există materialul înregistrat pe marginea acestui caz. De fiecare data Bulgari Anatolie spunea că o să se prezinte la audieri dar așa și nu s-a prezentat. În ultima discuție Bulgari Anatolie a comunicat că nu a transmis lui Alexandrov Vladimir mijloace financiare și nici nu a amenințat pe această persoană, după care Bulgari Anatolie nu a mai răspuns la telefon.

Comparând aceste declarații cu descifrările convorbirilor telefonice dintre Bulgari Anatolie ce deține telefonul ***** și Alexandrov Vladimir ce deține telefonul ***** conform f.d.236-241, Vol.I, apoi se vede că la data de 12 aprilie 2018 Bulgari Anatolie nu s-a aflat în regiunea str. Lev Tolstoi din mun. Chișinău așa cum a invocat Bulgari Anatolie și concubina sa Gadarag Ecaterina că ar fi transmis suma de 400 EURO lui Alexandrov Vladimir în preajma BMA din str. Lev Tolstoi, or potrivit antenei și locațiilor acesteia, Bulgari Anatolie s-a aflat pe parcursul zilei în timpul conversațiilor telefonice în regiunea Criuleni tocmai de acolo de unde este de baștină s. Bălăbănești, cât și în Chișinău sectorul Centru regiunea bd. Ștefan cel Mare 65 acolo unde activează Bodarev Ion de la BMA căruia se poate presupune că ea transmis suma de 400 EURO, pe care l-a ascuns, dar a decis să-i defăimeze pe Alexandrov Vladimir care a comunicat că Bodarev Ion este cumătru și se află în relații de afinitate cu Vadim Popovici, care este șeful adjunct al BMA cu care Alexandrov Vladimir avea neînțelegeri la locul de muncă fiind nevoit să plece în altă funcție, iar acel Vadim Popovici fiind cumătru cu Ruslan Boșcanean, care este ofițerul de urmărire penală de la CNA care a instrumentat cauza și a mai activat anterior împreună cu Vadim Popovici în altă subdiviziune a MAI.

La fel cum a invocat anterior că ofițerul CNA Ruslan Boșcanean a înscenat confruntarea cu Bulgari Anatolie și Alexandrov Vladimir, mușamalizând adevărul prin acordarea posibilității lui Bulgari Anatolie să răspundă la întrebările ofițerului după bunul lor plac fiind pregătit din timp, or când Alexandrov Vladimir și apărătorul său s-au prezentat la confruntare, Bulgari Anatolie deja se afla în biroul de serviciu al ofițerului, iar când a revenit dreptul la adresarea întrebărilor către Bulgari Anatolie și apărătorul lui Alexandrov Vladimir i-a adresat lui Bulgari Anatolie întrebarea despre Bodarev Ion de la BMA sediul central, Bulgari Anatolie a refuzat categoric să răspundă la întrebările părții apărării, după care ofițerul Ruslan Boșcanean a oprit acțiunea de confruntare specificând că e dreptul lui de a se refuza de a răspunde la întrebările părții apărării, faptul dat fiind obiectat în procesul verbal al confruntării de către partea apărării.

Învinuirea lui Alexandrov Vladimir se mai infirmă și prin declarațiile martorilor Mereuță Cezar care a declarat că activează în poliția de frontieră la vama Leușeni, iar referitor la cazul Zarura a comunicat că la ieșirea din țară a

documentat această persoan, însă nu l-a sancționat deoarece din cauza volumului mare de lucru și a traficului intens de trecere a frontiere nu a fost în stare să-i verifice pe acesta minuțios. Cât ține de Alexandrov Vladimir pe acesta nu îl cunoaște, nu l-a cunoscut niciodată și a aflat de această familie doar din citația de chemare în judecată și nici nu a fost contactat de nimeni ca să faciliteze trecerea peste frontieră a lui Zarura.

Pe marginea acestui fapt dânsul a fost scos de sub urmărirea penală, ce denotă că învinuirea lui Alexandrov Vladimir, la fel nu s-a adeverit și este una pur declarativă, dar la finele cercetării judecătorești, acuzarea a modificat învinuirea lui Alexandrov Vladimir, în sensul agravării calificând acțiunile ultimului conform art. 326 alin.(2) lit. d) din Codul penal, însă conținutul actului de învinuire a rămas identic cu cel precedent doar cu mențiunea că a acționat prin mijlocitorul Bulgari Anatolie, care acționa la indicația sa și, că acesta ar fi fost condamnat pentru aceiași faptă de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Această învinuire la fel este una ilegală doar prin prisma faptului că acuzarea a făcut-o la fel tendențios nedorind și tăinuind de instanță faptul că Bulgari Anatolie, a fost condamnat pe art. 326 alin.(1) CP, cu aplicarea art. 364 din Codul de procedură penală, iar astfel, după ei acuzarea tendențios a mers la întâmpinarea lui Bulgari Anatolie privind calificarea acțiunilor acestuia potrivit alin.(1) din art. 326 unde sub forma pedepsei a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei cu scopul ca acesta să facă declarații vădit minciunoase împotriva lui Alexandrov Vladimir.

E de notat și faptul că, indiferent de conținutul probatoriu al materialelor dosarului penal prezentat instanței, situația care denotă caracterul arbitrar al învinuirii lui Alexandrov Vladimir nu se schimbă. Susține acest argument, deoarece o importanță deosebită au doar acele materiale care dovedesc incontestabil vinovăția în raport și în coraborare cu alte probe. Este relevant faptul că, la materialele cauzei penale, procurorul a anexat declarațiile bănuितului Bulgari Anatolie și a concubinei acestuia audiată ca martor, procesul-verbal de reținere și ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit, iar în lumina celor expuse, este evident că materialele relatate nu erau suficiente pentru a convinge un observator obiectiv că Alexandrov Vladimir ar fi putut comite infracțiunea imputată.

În așa mod, deja la această etapă, autoritățile statului cum este organul de urmărire penală și procurorul conducător a urmăririi penale au violat art. 5 par. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului, iar ținând cont de practica vicioasă și ilegală aplicată în Rep. Moldova, de caracterul repetitiv al încălcării art.5 par.1 din Convenție și de intenția de a contesta, după caz, decizia instanței la CEDO, invocă și alte aspecte ce țin de fondul problemei, precum declarațiile martorei Gadarag Ecaterina, care potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice, ea a

fost complice la săvârșirea infracțiunii, pe când probele nu demonstrează implicarea inculpatului.

4.8. În mod similar, în ultimul cuvânt, inculpatul Alexandrov Vladimir a susținut poziția apărătorului, precizând că Gadarag Ecaterina a indicat ca nu-l cunoaște și nu l-a văzut, ce denotă că n-a văzut că i-ar fi dat bani și a avut 2 ore la examinarea materialelor pentru permisul de ședere a lui Zarura, ce se confirmă prin înregistrarea făcută de Mahmoud Ali. A mai subliniat că de către ofițerul de urmărire penală au fost impuse imedimente, or în demers a fost indicat că au fost găsite arme și o sumă de bani, însă în procesul verbal de efectuare a percheziției nu a fost găsit nimic și fost prezentat un refuz de obținere a vizei pe numele lui Mahmoud Ali, iar el a fost semnat de către domnul Popovici a fost semnat. A concluzionat că crima nu a comis-o, nu a luat nici un ban de la Bulgaru, dar a fost amenințat de mai multe ori să recunoască vina, că va fi tot bine, dar nu are pentru ce recunoaște, deoarece crima nu a comis-o și alt om a luat dosarul lui Zarura, fără să fie audiat ca martor.

Cu privire la aprecierea probelor administrate și încadrarea juridică.

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

5.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

5.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

5.4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

5.5. În alt context, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare și respectiv, conform art. 326 alin. (1) din același cod, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducând la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire, garanții care au fost respectate la cazul pendinte.

Subsecvent, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii *cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei*,

caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

5.6. În continuare, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului le-au fost adus la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, inclusiv cu respectarea competenței materiale a organului de urmărire penală.

De asemenea, au fost respectate condițiile privind amânarea aducerii la cunoștință a bănuielii înaintate în cauza penală nr. 2018970420, fiind autorizată de judecătorul de instrucție la caz de la 31 mai 2018 până la 29 august 2018 (vol.IV, f.d.10-20), argumentată legal prin necesitatea și dispunerea efectuării măsurilor speciale de investigație, inclusiv interceptare și înregistrarea comunicărilor audio.

Concomitent, pe caz a fost corect autorizată efectuarea percheziției la 16 august 2018 care îl viza pe inculpatul Alexandrov Vladimir în cauza penală nr. 2018970218, în condițiile în care la ultima cauză a fost conexas dosarul penal nr. 2018970420 la data de 15 august 2018, în care inculpatului i-a fost înaintată o acuzație în materie penală oficială (vol.IV, f.d.3,76).

Ulterior, din cauza penală nr. 2018970218 a fost disjungată într-o singură procedură cauza penală nr. 2018970420 la 22 august 2018, fiind conexasă la aceiași dată la cauza penală nr. 2018970389 (vol.I, f.d.4-5), ultima în care inculpatul a fost pus sub învinuire la aceiași dată (vol.IV, f.d.83-84), infirmând astfel obiecțiile apărării la acest aspect ca fiind vădit neîntemeiate.

5.7. În continuare, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare

stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

5.8. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, în conformitate cu art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

5.9. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie*

2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*, drepturi care au fost respectate atât la faza urmăririi penale, cât și în ședință de judecată, or partea apărării a avut suficiente garanții pentru a obiecta în privința probelor administrate, fără să fie înregistrate circumstanțe care ar impune declararea nulității absolute a unor probe, sau relative la invocarea lor de către partea apărării.

La acest aspect se atribuie inclusiv obiecțiile privind declarațiile martorului Bulgari Anatolie din cadrul confruntării, în care ultimul având la acel moment calitate de acuzat în materie penală, ar fi refuzat să ofere declarații, care sunt nepertinente în condițiile în care aceste garanții au fost respectate în exces prin audierea sa în fața instanței.

Mai mult, se reține argumentată replica acuzării, prin care s-a reținut lipsa unor asemenea obiecții la etapa terminării urmăririi penale și aducerea la cunoștință a materialelor cauzei penale (vol.V, f.d.160-163), inclusiv sub aspectul lipsei de credibilitate în acțiunile organului de urmărire penală, care nu a fost recuzat și nici nu s-au demonstrat factologic aceste alegații.

5.10. În alt context, în pofida invocării unor suspiciuni privind veridicitatea declarațiilor furnizate de martorii acuzării Gadarag Ecaterina și Bulgari Anatolie, acestea nu pot fi declarate ca inadmisibile la caz, or ultimii prezintă probe directe în proces, care necesită a fi analizate prin prisma pertinentei acestora.

A contrario, anume declarațiile martorului Hefel Mohamed vor fi apreciate critic, atât prin prisma aspectului indirect al acestei probe, cât și în contextul informațiilor furnizate, or pe de o parte ultimul susține că știe informația expusă din cele relatate de Mahmoud Ali, iar în alt aspect, expune concluzii proprii, manifestând cel mult un subiectivism în scopul apărării situației inculpatului și nu ca o persoană dezinteresată, încât prin urmare, nu a furnizat informații relevante care infirmă faptele constatate și îndeosebi caracterul acțiunilor inculpatului.

De altfel, conform ultimei teze, martorul Hefel Mohamed afirmă că îi cunoaște atât pe Ali Mahmoud care este nepotul său, cât și pe Anatolie Bulgari cu Gadarag Ecaterina, și inclusiv pe inculpatul Vladimir Alexandrov, pe care îl știe ca angajat la Biroul de Migrație, iar în același timp susține că a înțeles faptul că Mahmud a dat lui Bulgari Anatolie suma de 400 de EURO pentru a obține permis

de ședere pentru Zarura Mohamed, fapt în privința căruia nu se atestă nici un dubiu relevant, inclusiv reieșind din condamnarea lui Bulgari Anatolie pe acest fapt.

Totuși, Hefel Mohamed relatează că doar a înțeles faptul că Bulgari Anatolie avea un cunoscut la Biroul de Migrație pe nume „Vanea”, adică nu l-a văzut, dar în același timp statuează că inculpatul nu este persoana pe nume „Vanea” și mai mult, îi consideră pe martorii Bulgari Anatolii și Ecaterina Gadarag drept niște escroci, coagulând subiectivismul acestuia.

5.11. În subsidiar, instanța notează că inclusiv art. 6 § 1 și § 3 lit. d) din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului (*în continuare „Convenția”*) include o prezumție *împotriva utilizării probelor indirecte* împotriva unui inculpat într-un proces penal, iar excluderea acestui tip de probă *este justificată, de asemenea și în cazul în care poate fi considerată probă în apărare* [*Thomas împotriva Regatului Unit* (dec.)], de altfel și conform regulilor generale de audiere a unui martor, prevăzute în art. 90 alin. (1) din Codul de procedură penală, ca martori pot fi citate doar persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză, informații care în opinia instanței nu pot fi deduse din discuțiile cu alte persoane sau prezumate.

5.12. De asemenea, sub auspiciul Convenției, instanța nu a admis atragerea altor probe nepertinente speței, la caz a martorului apărării Roșca Vitalie, care a investigat sesizarea depusă de inculpat pe faptul influențării sale pretinse de către Bulgari Anatolie, or alte informații decât cele acumulate prin materialul ridicat, acest martor nu poate furniza.

La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (*în continuare „Curtea”*) a statuat că în principiu, instanțele naționale sunt cele care trebuie să aprecieze elementele de probă prezentate în fața lor și relevanța celor pe care inculpații intenționează să le prezinte, or art. 6 § 3 lit. d) din Convenție le permite, tot în principiu, să hotărască cu privire la *utilitatea probelor propuse de martori* și această dispoziție nu impune citarea și audierea tuturor martorilor apărării, astfel cum indică expresia „*în aceleași condiții*”, scopul esențial al acestei garanții fiind doar egalitatea completă a armelor în materie [a se vedea, între altele precedente, *Perna împotriva Italiei* (MC), par. 29; *Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, par. 57].

5.13. Concomitent, instanța corect a respins demersul acuzatorului de stat privind darea citirii a declarațiilor martorilor Zarura Mohammed și Alali Almhid ******, în condițiile nerespectării prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură, pe motivul lipsei confruntării dintre acest martor și bănuțit, iar prezența ultimilor nu a fost posibil de asigurat în instanță din motive obiective și apărarea a obiectat în privința citirii declarațiilor acestora la urmărirea penală, spre

deosebire de martorul Anatolie Bulgari, care a fost condamnat definitiv și a acceptat expres să depună declarații în această speță sau prin faptul că.

Or, aceste concluzii ale instanței au fost motivate de respectarea dreptului la tăcere care a fost comunicat lui Anatolie Bulgari, chiar dacă a fost deja condamnat, în contextul în care importanța notificării dreptului la tăcere este de o astfel de natură încât, chiar și în ipoteza în care o persoană consimte în mod deliberat să dea declarații după ce a fost informată că declarațiile sale ar putea fi folosite ca probe împotriva sa, alegerea acesteia nu poate fi considerată a fi complet comunicată dacă dreptul de a păstra tăcerea nu a fost notificat în mod expres și decizia a fost luată fără ca persoana să fi fost asistată de un consilier (*Navone și alții împotriva Monaco*, par. 74; *Stojkovic împotriva Franței și Belgiei*, par. 54).

5.14. Astfel, instanța subliniază îndeosebi cu caracter decisiv la caz declarațiile martorului Bulgari Anatolie, care indică că persoana Zarura nu îl cunoaște, dar îl știa un fost prieten pe nume Ali Mahmoud și acesta avea probleme cu permisul de ședere pe teritoriul Rep. Moldova, încât s-a adresat către el să stabilească vrio posibilitate să perfecteze permisul de ședere, iar consecutiv Bulgari Antolie indică că s-a adresat deja la inculpatul Alexandrov Vladimir, care pe atunci lucra la Biroul de Migrații.

Tot Bulgari Anatolii mai declară că în acest scop a avut o întâlnire cu Alexandrov Vladimir la Biroul de Migrații, unde inculpatul a telefonat pe cineva la Postul vamal Leușeni ca să organizeze lui Zarura ieșirea din Moldova fără a fi supus expulzării, după care i-a comunicat ora și data când Zarura să fie la vamă, reieșind din faptul că ultimul putea fi ajutat doar prin metoda părăsirii țării și ulterioara revenire înapoi.

Respectiv, Bulgari Anatolii specifică că persoana pe nume Zarura a părăsit teritoriul Republicii Moldova, între orele 22 și 00 min. până la 23 și 00 min., fiind telefonat de către Alexandrov Vladimir care i-a comunicat că Zarura a părăsit teritoriul Rep. Moldova fără a fi expulzat sau alte probleme, iar pentru aceste servicii a pretins suma de 400 de EURO.

5.15. Instanța menționează că Zarura Mohammad a părăsit teritoriul țării la 12 aprilie 2018, la ora 20 și 43 min. prin Punctul de Trecere a Frontierei ”Leușeni-Albița” (vol.IV, f.d.168), iar potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice purtate de utilizatorul numărului *****, care este inculpatul Alexandrov Vladimir, ultimul într-adevăr a efectuat un apel către utilizatorul numărului de telefon ***** la 12 aprilie 2018, la ora 21 și 27 min., având o convorbire de 28 de secunde (vol.I, f.d.241) și atât până la această convorbire, dar și ulterior, între ambii interlocutori, adică Bulgari Anatolie și Alexandrov Vladimir se atestă multiple apeluri reciproce, ce denotă existența unor rapoarte sociale evidente între aceștia, cât și faptul că se

cunosc, discutând pe diferite teme, or inclusiv inculpatul confirmă faptul dat, chiar dacă susține alte motive ale convorbirilor cu Bulgari Anatolie.

Ultima teză se confirmă și în rezultatul examinării telefonului mobil de model „*****”, cu nr. de IMEI: ***** cu cartela SIM a companiei de telecomunicație S.A. ”Moldcell”, cu numărul de telefon ***** , ce aparține Bulgari Anatolie, în cadrul verificării căruia, în mapa ”*contacte*” a fost relevat numărul de telefon *****ce îi aparține lui Vladimir Alexandrov, angajat al BMA, fapt ce denotă că cei din urmă se cunoșteau între ei.

5.16. De asemenea, instanța constată tot din declarațiile lui Bulgari Anatolie că suma respectivă, adică cea în quantum de 400 de EURO, s-a stabilit în ziua când Zarura Mohammad trebuia să plece, iar această sumă a adus-o Mahmoud Ali, cu care și s-a întâlnit pe str. Lev Tolstoi, unde se află Biroul de Migrație, însă în curtea unui bloc locativ puțin mai în vale.

Respectiv și aceste declarații sunt coroborate cu alte probe indubitabile, or conform descifrărilor convorbirilor telefonice ale ambelor numere *****și ***** , ultimii s-au aflat periodic în zona bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 65 din mun. Chișinău (*adresă situată la intersecția str. Ismail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, în partea de sud față de ultima rută*), adică în proximitate nemijlocită de blocurile locative situate spre direcția bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, de la Secția regională „Centru” a sediului Biroului Migrație și Azil, care este amplasat pe str. Lev Tolstoi, 41 în mun. Chișinău.

Mai exact, nr. de telefon ***** atestă prezența în această zonă la orele 15 și 58 min., 16 și 20 min la data de 12 aprilie 2018, iar nr. de telefon *****atestă prezența în aceiași acoperire la aceiași dată, la aceiași oră 16 și 20 min. (vol.I, f.d.236,241).

5.17. În continuare, tot Bulgari Anatolie declară că în acel moment era împreună cu concubina sa Gadarag Ecaterina și mijloacele bănești în quantum de 400 de EURO i-au fost transmise de către Mahmoud Ali și peste circa 15 minute, această sumă a predat-o inculpatului Alexandrov Vladimir, fiind doar ei în doi, dar în același timp, Mahmoud Alin împreună cu martorul Gadarag Ecaterina se aflau în vehicul, la o distanță de circa 25 de metri.

5.18. Mai mult, fiind cercetat telefonul mobil de model „IPHONE SE”, cu nr. de IMEI ***** , ce îi aparține lui Alali Almid ***** , ridicat în cadrul percheziției de la domiciliul situat în ***** iulie 2018, s-a stabilit că acesta posedă numărul de telefon ***** , care potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice (vol.I, f.d.I, f.d.233), la fel a purtat discuții cu utilizatorul numărului ***** la 12 aprilie 2018, atât până la întâlnirea cu inculpatul, la orele 15:57:08 și 15:27:59, dar și imediat după discuția avută cu Alexandrov Vladimir, la ora 09:27:55, cimentând versiunea martorului în acest sens.

5.19. Prin urmare, instanța consideră că martorul Bulgari Anatolie a furnizat informații veridice la caz, oferind explicații plauzibile și suspiciunilor invocate de partea apărării, or acesta a confirmat faptul că referitor la acest caz a mai discutat și cu angajatul BMA Bodarev Ion, dar totodată s-a apropiat de Vladimir Alexandrov privitor la problema lui Zarura în luna aprilie, la care până în luna aprilie s-a mai adresat la Vladimir Alexandrov, însă nu își amintește în ce perioadă și cu ce întrebări, astfel încât chiar dacă există o relație a martorului și alți angajați ai Biroului de Migrație și Azil, faptul dat nu poate exclude în mod formal participarea inculpatului la comiterea anume a episodului incriminat în această speță, astfel încât argumentele apărării sunt nefondate privind participarea unei terțe persoane la comiterea infracțiunii.

5.20. De altfel, inclusiv înregistrările audio prezentate de partea apărării, obținute de la martorul Hefel Mohamed, ultimul care nu poate confirma cert data exactă a discuțiilor purtate dintre două persoane, pretinse ca Anatolie Bulgari și Mahmoud Ali, chiar dacă se invocă o persoană pe nume Ion, nu rezultă că anume ultima persoană neidentificată ar fi făptuitorul în acest caz, îndeosebi când în înregistrare se relevă mai multe circumstanțe netangențiale speței, precum valori financiare de 1000 de EURO, despre susținerea examenelor unor studenți sau modul de perfectare a permiselor de ședere, inclusiv pe cazul lui Zarura Mohammad.

În aceste condiții relevate din proba audio a apărării, coroborată cu expunerile lui Bulgari Anatolie, inclusiv cu referire la persoana lui Bodarev Ion, se confirmă indiscutabil că acest martor presta diferite servicii și era implicat în activități cu persoane străine, nerezidenți ai Rep. Moldova, acțiuni, al căror aspect, fie legal sau fie ilicit, depășește limitele învinuirii în speță și nu poate fi supus aprecierii, dar în mod cert au făcut obiectul unor investigații mai ample, ce reiese din ordonanțele de începere a urmăririi penale în prezenta cauză și cauzele penale conexe ori disjuncte, de altfel și martorul Hefel Mohammad afirmând indirect că Bulgari Anatolie și Gadarag Ecaterina ar fi primit mai multe mijloace bănești de la diferite persoane străine pentru a rezolva unele probleme legate de studiile la instituția de învățământ în care studiau, circumstanțe care implică respingerea și obiecției cu referire la faptul că Bulgari Anatolie a menționat la urmărirea penală că a dat în suma de bani inculpatului în trei tranșe, iar în fața instanței într-o singură tranșă, la care martorul a precizat de altfel că nu-și amintește.

5.21. În subsidiar, acuzarea la fel a verificat și versiunea apărării, iar fiind examinate materialele cauzei penale nr.2019980234, aflate în conducerea procurorului în Procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi, îndeosebi stenogramele convorbirilor telefonice dintre Bulgari Anatolie și concubina sa, Gadarag Ecaterina, care au fost interceptate la 27 aprilie 2018, intervalul de timp

14:32:58 - 14:35:44 și fac parte din cadrul cauzei penale nr.2019970234 care a fost disjunsă din cauza 2018970218, în coroborare cu declarațiile învinuitului Bulgari Anatolie confirmă faptul că, conținutul acestor discuții constituie subiectul investigării altei cauze penale aflate în conducerea procurorului Octavian Iachimovschi și nu au nici o tangență cu perfectarea permisului de ședere pe numele lui Zarura Mohamad ***** din această speță.

5.22. În același timp, Bulgari Anatolie nu cunoaște cu cine ar fi putut coordona inculpatul la Postul vamal Leușeni, iar în aceste condiții nu poate fi invocată persoana Cezar Mereuță ca fiind cel influențat și în acest mod, declarațiile ultimului, chiar dacă sunt pertinente prin confirmarea faptului că persoana Zarura Mohammad a fost verificat anume de el și a trecut frontiera la această dată, totuși aceste depoziții nu pot exclude existența acțiunilor ilicite ale inculpatului, caracterul cărora se demonstrează prin alte mijloace de probă.

5.23. În coroborare cu declarațiile lui Bulgari Anatolie, instanțe reține și cele expuse de martorul ocular și prin urmare a informației dintr-o altă probă directă, adică a lui Gadarag Ecaterina, care susține faptul că Anatolie i-a comunicat lui Mahmud și Mahmoud i-a adus banii doar că a insistat să fie prezent și el, atunci când se va întâlni cu Vladimir, iar peste 2-3 zile, Mahmoud a venit cu banii puțin mai la vale de sediul BMA și banii i-a dat lui Anatol în prezența ei.

Concomitent, instanța nu va reține pertinente declarațiile indirecte ale lui Gadarag Ecaterina în partea ce vizează informațiile pe care le cunoaște de la Anatolie Bulgari, la care ea personal recunoaște că nu a asistat, însă va releva circumstanțele pe care acest martor insistă că le-a observat personal.

5.24. Astfel, tot Gadarag Ecaterina menționează că Anatol l-a sunat pe Vladimir și i-a spus că este jos, după care Vladimir a coborât, s-a apropiat de Anatol și au discutat undeva 5 minute, iar Anatol i-a data banii și s-a întors înapoi, confirmând că ea cu Mahmoud se aflau în mașină, dar puțin mai sus de ei s-a întâlnit Anatol cu inculpatul.

Respectiv, Gadarag Ecaterina susține că în aceeași zi, Zarura Mohammad a părăsit țara, iar în jurul orele 23 seara pe Anatol l-a telefonat Mahmud și i-a spus că totul este bine, adică Zarura a părăsit țara fără probleme și undeva peste 10-15 minute a sunat și Vladimir, adică inculpatul, care i-a spus că acolo totul este bine și băiatul a plecat, cu precizarea că inadvertențele referitoare la oră sunt insignifiante și dictate eventual de percepția umană ușor eronată a timpului evenimentelor, or certitudinea acestora a fost relevată din informațiile privind descifrările convorbirilor telefonice și a trecerii frontierei de stat, aspect motivat și prin cele afirmate de martorul Cezar Mereuță, care confirmă trecerea frontierei de către Zarura Mohammad la această dată.

5.25. De asemenea, tot Gadarag Ecaterina cimentează versiunea martorului Bulgari Anatolie, coroborată cu circumstanțele de fapt reținute din mijloacele de probă sub formă de înscrisuri, prin faptul că a reiterat că a el a primit bani de la Anatol, în apropiere de sediul Biroului Migrație și Azil, detaliind că în acel spațiu se află un loc ca o cantină, iar în spatele acesteia au și fost transmise mijloacele bănești, inclusiv că Mahmud i-a transmis banii lui Anatolie afară în fața mașinii, în prezența sa, iar suma de 400 de EURO era în bancnote cu nominalul de „50”.

5.26. Astfel, informația reținută *supra*, inclusiv intensitatea apelurilor dintre Bulgari Anatolie cu Mahmoud Ali și inculpatul Alexandrov Vladimir indică inevitabil asupra faptului că aceștia urmau să intervină în vederea legalizării și perfectării permisului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, cetățeanului Israelului, Zarura Mohamad *****.

5.27. În alt context, faptul că Zarura Mohammad înregistra dificultăți în problema rezidenței sale pe teritoriul Rep. Moldova denotă și faptul că în urma cercetării actelor care au fost ridicate în cadrul percheziției de la domiciliul lui Zarura Mohammad *****, a fost stabilit că ultimul, fiind înmatriculat la studii la USMF „Nicolae Testemițanu”, nu avea eliberat un permis ce i-ar fi oferit dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, iar la nenumăratele adresări la BMA în vederea perfectării acestuia, a fost refuzat de autorități obținerea permisului de ședere provizorie pentru studii, fapt reflectat în cererile adresate sau decizia nr. 5818 din 23 noiembrie 2017, cu actele anexe.

5.28. Totodată, în rezultatul examinării pașaportului lui Zarura Mohammad, a fost stabilit că acesta a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, prin PTF Aeroport la 11 septembrie 2017, ce confirmă declarațiile acestuia vis-a-vis de întoarcerea lui la studii în Republica Moldova, precum și circumstanțele cauzei aferent ieșirii sale din Republica Moldova prin PTF Leușeni la 12 aprilie 2018, conform indicației lui Vladimir Alexandrov, ce i-a fost transmisă indirect prin intermediul lui Bulgari Anatolie, pentru a putea fi perfectat ulterior permisul de ședere provizorie pentru studii.

5.29. Subsecvent, în urma cercetării dosarului personal al cetățeanului statului Israel Zarura Mohammad *****, născut la *****, privind acordarea dreptului de ședere provizorie pentru studii pe teritoriul Republicii Moldova, în cadrul examinării s-a constatat că ultimului i-a fost refuzat în acordarea dreptului de ședere provizorie pentru studii pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul prevederilor art.32 alin.(2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr.200 din 16 iulie 2010, adică pentru lipsa confirmării existenței mijloacelor de întreținere și a mijloacelor necesare pentru efectuarea studiilor în țară, precum și în conformitate cu prevederile art.84¹ alin.(2), (3) al Legii 200/2010, adică pentru faptul că în calitate de străin aflat pe teritoriul Republicii

Moldova a fost obligat să respecte scopul pentru care i s-a acordat dreptul de intrare și, după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării.

Or, actele cercetate confirmă faptul adresării atât a lui Zarura Mohammad ***** cât și a USMF „Nicolae Testemițanu” la BMA, pentru acordarea dreptului de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova, în scopul continuării studiilor universitare, precum și motivul determinării ultimului de a recurge la acțiuni ilicite în vederea obținerii acestui drept, pentru care a și fost învinuit ulterior.

5.30. În continuare, se reține că fiind efectuată percheziția la domiciliul lui Alexandrov Vladimir, a fost ridicat telefonul mobil de model „Nokia XI”, IMEI ***** , iar în cadrul examinării acestuia s-a confirmat că anume el este posesorul cartei SIM a companiei SA „Moldcell”, cu numărul de telefon ***** , precum și faptul că în mapa „mesaje” se atestă inclusiv mesaje primite de la numărul de telefon ***** , utilizat de Bulgari Anatolie, din 2 mai 2018 și 22 mai 2018, cu textul „*Vova nus singur te sun în jumatate de ora*” sau „*salut esti la serviciu*”.

5.31. La fel, instanța va reține și rezultatele consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor între Abulouz Hietham și Alali Almhid ***** din 21 iunie 2018, care au avut loc la 12 și respectiv 18 iunie 2018, cu stenograma convorbirii dintre ei, care nu reprezintă o probă determinată, care susține concluziile instanței reținute din probele apreciate supra, validând veridicitatea stării de fapt constatate.

Respectiv, în cadrul convorbirii înregistrate, Abulouz Hietham îi comunică lui Alali Almhid ***** , că Zarura Mohammad cere să-i fie restituiți banii pe care Abulouz i-ar fi luat de la ultimul și i-ar fi transmis lui Alali Almhid ***** , iar la rândul său, în vederea restituirii mijloacelor bănești solicitate, Alali Almhid ***** a efectuat un apel telefonic către Bulgari Anatolie, de la care a încercat să restituie mijloacele bănești solicitate.

5.32. În mod similar, din consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini între Bulgari Anatolie - Alali Almhid ***** - Gadarag Ecaterina și Bulgari Anatolie - Alexandrov Vladimir din 16 august 2018, care au avut loc la 16 august 2018, s-a constatat că ultimii doi discută referitor la depunerea de către Zarura Mohammad a actelor la BMA, pentru obținerea dreptului de ședere provizorie pentru continuarea studiilor universitare, inclusiv inculpatul se eschivează de la discuții, însă demonstrează indirect că îi este cunoscută situația lui Zarura Mohammad, inclusiv prin cuvintele „*de aista ți-am spus să și atunci să depună la birou la Ștefan, la noi nu ne ocupăm cu dosarele*”.

La caz, instanța reține că discuția a avut loc ulterior sesizării de către Vladimir Alexandrov la „*Linia Anticorupție*” a pretinselor acțiuni ale lui Bulgari Anatolie, de altfel sesizarea fiind efectuată după aproximativ trei luni de la consumarea acțiunilor infracționale, demonstrând o evidentă încercare de justificare a acțiunilor sale ilicite și de înlăturare a bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii în privința acțiunilor sale, în condițiile în care personal inculpatul recunoaște tangențial că Anatolie Bulgari l-a întrebat anterior despre evenimentele legate de documentarea și depunerea actelor, adică a oferit o consultație despre aflarea și șederea cetățenilor străini aflați pe teritoriul Rep. Moldova, ba chiar prin luna martie, a început să-l contacteze mai des, somând să coboare jos în fața sediului, unde l-ar fi întrebat despre o persoană, care era student a anului I și căruia i-ar fi trebuit să-i fie întocmit un proces verbal în baza art 333, alin (1) din Codul contravențional pentru șederea ilegală pe teritoriul Rep. Moldova, însă la acest moment nu a explicat plauzibil motivele pentru care nu a sesizat o eventuală și pretinsă influență necorespunzătoare din start din partea lui Bulgari Anatolie.

5.33. Din consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 9 iunie 2018 a numărului de telefon ***** utilizat de Alali Almhid *****, în primul rând s-a confirmat relația ultimului cu martorul Bulgari Anatolie, iar în al doilea aspect, Alali Almhid ***** discută cu Bulgari Anatolie, referitor la identificarea soluțiilor pentru restituirea mijloacelor bănești, care în mod evident au fost primite anterior de către Al***** Almhid ***** și au fost transmise lui Bulgari Anatolie.

5.34. În același context, în urma consemnării măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 23 iulie 2018 a numărului de telefon ***** utilizat de Bulgari Anatolie, în cadrul convorbirilor, Bulgari Anatolie discută aferent reținerii lui Alali Almhid ***** și încearcă să identifice soluții ca acesta să nu facă declarații care l-ar atrage în proces, probă care însă este nepertinentă situației de fapt constatate în privința lui Alexandrov Vladimir, or această probă se referă exclusiv la acțiunile lui Bulgari Anatolie.

5.35. În alt aspect, cu referire la subiectul nemijlocit al infracțiunii, instanța relevă că la cauza penală a fost ridicată și respectiv administrată ordinul de numire în funcție/transfer, fișa postului, a inspectorului superior al Secției Regionale Centru al BMA, Vladimir Alexandrov, iar potrivit materialelor examinate, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul deținea funcția de inspector superior al Secției Regionale „centru” a BMA, sediul căruia se află pe str. Lev Tolstoi, 41 din mun. Chișinău, iar potrivit fișei postului, acesta avea și obligația de aplicare a interdicției de ieșire din Republica Moldova, inclusiv în privința lui Zarura Mohammad, în legătură cu încălcarea de către acesta a prevederilor Legii nr.200

privind regimul străinilor în Republica Moldova, or în împuternicirile sale intra și desfășurarea activităților în vederea găsirii străinilor care au încălcat regulile regimului de ședere în Rep. Moldova.

5.36. În această ordine de idei, instanța consideră neargumentate versiunile înaintate de inculpat și de partea apărării la caz, care nu au fost probate substanțial prin mijloacele de probă administrate în ședința de judecată, bazându-se pe dubii neplauzibile și argumentând prin incertitudini sau inadvertențe insignifiante, inclusiv de acuzare nefondată a altor persoane, dar care sunt infirmate indubitabil prin mijloace de probă și declarații directe, care coroborează între ele și denotă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța consideră nerelevante argumentele lui Alexandrov Vladimir pe motivul caracterului evaziv și va trata critic versiunea ultimului, care se contrazic prin probele administrate și nu au un suport probatoriu consecvent în susținerea celor invocate de partea apărării, care operează doar cu versiuni motivate superficial, în mod vădit pentru a se eschiva de la răspunderea penală.

5.37. Subsecvent, la aspectul informațiilor oferite de către inculpați în ședința de judecată, instanța precizează că aprecierea unor declarații ale acuzatului în cadrul procesului penal denotă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute, iar la caz, în pofida nerecunoașterii vinei în comiterea infracțiunii, inculpatul nu redă circumstanțe care sunt artumentate vădit prin alte probe sau declarații ale martorilor, în baza cărora instanța ar constata cu certitudine inexistența unei fapte infracționale sau cel mult a unor semne ale infracțiunii incriminate.

5.38. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate *supra*, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate în acest episod, și-a găsit confirmare în ședința de judecată, dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când refuzul acuzatului de a-și recunoaște vinovăția nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina sa în comiterea infracțiunii incriminate în acest caz și cele invocate de Alexandrov Vladimir sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se doar scopul evitării răspunderii penale, or instanța notează că probatoriul unei cauze penale nu este ținut obligatoriu de declarațiile unei persoane, dar de multiple acțiuni și procedee juridice, prevăzute de Codul de procedură penală și verificate în ansamblu, prin care poate fi stabilită prezența faptei prejudiciabile și a vinovăției persoanei, la caz existând suficiente probe.

5.39. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriul inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, pe care au susținut-o în proces exclusiv prin faptul nerecunoașterii vinovăției și faptelor imputate lui Alexandrov Vladimir, iar alegațiile invocate referitor la acțiunile desfășurate în lipsa unui proces penal sau fără înaintarea unei acuzații penale sunt vădit nefondate.

5.40. Respectiv, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

5.41. Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele de fapt expuse în învinuirile aduse inculpatului, pe faptul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal.

5.42. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, care atât în prezent, cât și la momentul săvârșirii infracțiunii stabilea răspunderea penală pentru *pretinderea, sau primirea, prin mijlocitor, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni care au fost urmate de obținerea rezultatului urmărit.*

5.43. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, instanța statuează că infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

5.44. În continuare, ***privind temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală***, cu referire la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, în varianta imputată inculpatului, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 din Codul penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „*trafic de influență*”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin. (1) din acest articol 326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor *victime*.

Concomitent, instanța relevă drept *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 din Codul penal îl reprezintă *remunerația ilicită*, care se exprimă în *banii*, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii preținși sau primiți de Alexandrov Vladimir de la Mohammad Zarura, prin intermediul martorului Anatolie Bulgari, pentru a face neîndeplinirea de către persoanele publice din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI a unor acțiuni, la caz prin neatragera la

răspundere contravențională conform art. 333 alin. (1) din Codul contravențional pentru depășirea termenului de aflare legală pe teritoriul Rep. Moldova cu 123 de zile, circumstanță care servește temei pentru stabilirea interdicției de intrare în Republica Moldova conform art. 10 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (*bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine*); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, instanța mai subliniază că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

5.45. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin *pretindere* sau după caz, *primire* prin mijlocitor, de bani sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, Potrivit art.123 alin.(2) din Codul penal, prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special.

În ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „*pretindere*” a banilor în toate cazurile incriminate și prin „*primire*”, precum a fost reținut nemijlocit din învinuirea modificată de acuzare.

La rândul său, prin „*pretindere*” se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, iar prin „*primire*” trebuie de înțeles luarea în posesie, obținerea, încasare de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje.

În acest context, în art.326 din Codul penal, termenul „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie

în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 din Codul penal.

Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. și drept urmare, în sensul prevederii incriminate, termenul „*influență*” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii, ci din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc., or la caz se atestă influența unui eventual funcționar public dintr-o altă instituție de stat.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei publice nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminat din speța pendinte deoarece martorul Cezar Mereuță invocă lipsa unei influențări, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „*susține că are influență*”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influența nu este posibilă (*atât în sensul efectuării, cât și al finalității*), fapta nu va putea fi calificată în baza art. 326 din Codul penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale, iar la caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută.

În același timp, instanța atestă prezența mijlocitorului Anatolie Bulgari, care a fost condamnat pentru aceeași faptă printr-o sentință irevocabilă, care a intervenit de partea vânzătorului de influență și acțiunile la caz nu au fost realizate de către făptuitorul Alexandrov Vladimir direct.

În acest context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a infracțiunii a fost întrunită, circumstanțele de fapt fiind demonstrate prin declarațiile martorilor coroborate cu mijloacele de probă, inclusiv materiale, care în ansamblu confirmă cu certitudine cele comise de Alexandrov Vladimir.

Concomitent, în toate spețele deduse judecării, instanța consideră întrunite și condițiile calificării acțiunilor inculpatului sub aspectul “*urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit*”, conform încadrării juridice aduse faptelor sale, or în acest caz din probele administrate, inclusiv din declarațiile martorului Cezar Mereuță și/sau mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale, se atestă trecerea frontierei se stat de către persoana Mohammad Zarura, fără a fi sancționat contravențional conform legii.

Infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal este una *formală*, care se consideră consumată la prezentele situații din momentul pretinderii a remunerației ilicite traficului de influență, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

5.46. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, ori inculpatul a comis acțiuni directe, cu bună-știință, exclusiv orientate în acest scop și anume instanța relevă discuțiile purtate cu Anatolie Bulgari, solicitarea de transmitere a mijloacelor bănești în sensul îndeplinirii acțiunilor funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, acțiuni care în opinia instanței puteau fi cauzate doar de o persoană care cu adevărat a dorit și a înțeles sensul acțiunilor sale (*adică întrunind caracterele volitiv și intelectual necesare în cazul intenției directe*).

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin interesul material, reieșind din remuneranțiile ilicite pretinse de acesta, care au fost cuantificate în fiecare episod incriminat.

În același context, instanța subliniază că scopul infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal, cu reținerea circumstanței agravante expuse anterior, este unul special, care cunoaște la caz una din cele patru forme stipulate de norma penală incriminată și anume scopul de a face o persoana publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

Astfel, instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, când le-a comis și le-a dorit în mod evident, ce denotă modalitatea manifestării intenției directe față de faptele de pretindere și/sau primire a remunerației ilicite în scopurile prevăzute la alin. (1) a art. 326 din Codul penal, cu reținerea agravantei expuse *supra*.

5.47. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită.

La caz, instanța atestă că inculpatul Alexandrov Vladimir a fost identificat în ședință de judecată, în baza buletinului de identitate și a extrasului din Registrul de Stat al Populației, fiind născut pe ***** , nu se află la evidența medicului psihiatru

și/sau narcolog (vol.IV, f.d.64,71,74) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.48. Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Alexandrov Vladimir** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **326 alin. (2) lit. d)** din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă fapta prejudiciabilă de către inculpatul Alexandrov Vladimir cu vinovăție sub forma intenției directe.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și de prevederile art. 326 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Alexandrov Vladimir sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale acestei componente de infracțiune prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Cod penal – *„Pretinderea sau primirea, prin mijlocitor, de bani pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit”* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Alexandrov Vladimir la răspundere penală.

5.49. Mai mult ca atât, instanța ține să precizeze că prin comiterea unor asemenea infracțiuni, se aduce aduce atingere relațiilor sociale cu privire la activitatea persoanelor publice, a persoanelor cu funcție de demnitate publică, a persoanelor publice străine și a funcționarilor internaționali, care necesită să presteze o activitate în interesul societății, care urmează să fie incompatibilă cu suspiciunea că respectivii factori de decizie pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor de către un traficant de influență, precum și cu suspiciunea că influența respectivilor factori de decizie poate fi cumpărată în urma pretinderii de foloase necuvenite de către un traficant de influență, iar în acest sens, infracțiunile prevăzute la art.326 din Codul penal, chiar dacă în speță nu se atestă cauzarea unui prejudiciu material efectiv, acestea prezintă totuși o amenințare foarte gravă pentru preeminența dreptului, pentru democrație și pentru drepturile omului, deoarece subminează principiile bunei administrări, a echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății, argumente care impun *a priori* curmarea acestor fapte ilicite și pedepsirea făptuitorilor.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. În cadrul dezbaterilor judiciare, de către procurorul Elena Cazacov a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu amendă în mărime de 3000 de unități convenționale, ce constituie echivalentul a 150 000 de lei, iar conform art. 65 alin. (3) din Codul penal, să-i fie aplicată pedeapsa complementară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în sensul prevăzut de art. 123 din Codul penal pe un termen de 3 ani.

6.2. Apărătorul inculpatului, în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Alexandrov Vladimir și a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

6.3. Inculpatul în ultimul cuvânt, în mod similar, a ezitat să se expună în privința sancțiunii aplicabile, optând pentru poziția de nevinovăție a sa în comiterea infracțiunii.

6.4. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să îndeplinească nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

6.5. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

6.6. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei

penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6.7. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.8. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

6.9. Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Alexandrov Vladimir, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise din intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Alexandrov Vladimir face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

6.10. Totodată, conform expunerilor acușării, nici instanța de judecată reține lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante prevăzute de art. 76 și 77 din Codul penal, fapt dedus și cu luarea în considerare a istoriei antecedentelor penale (vol.IV, f.d.66-69).

Totuși, instanța va reține și o circumstanță atenuantă prin prisma art. 76 alin. (2) din Codul penal, prin faptul că Alexandrov Vladimir are la întreținere un copil minor, ce se confirmă prin certificatul de naștere anexat la cauza penală și a caracterizării sale pozitive în activitatea de muncă, argumente care au fost apreciate în cumul în acest scop.

De asemenea, temeiuri pentru liberarea inculpatului Alexandrov Vladimir de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

6.11. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 326 alin. (2) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani.*

6.12. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța va reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul stimulării actelor de corupție, la etapa actuală încercările de influențare a unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor prezintă un grad sporit de pericol, care perturbă în mod evident activitățile publice, fiind elaborate politici la nivel inclusiv internațională pentru curmarea acestor activități.

6.13. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu amendă, în privința căreia partea apărării a obiectat, solicitând emiterea unei sentințe de achitare.

Instanța mai subliniază că potrivit materialului caracteristic, inculpatul anterior nu a fost condamnat pentru săvârșirea unor infracțiuni, acesta are și la întreținere un copil minor, are împlinită vârsta de 43 de ani și de la comiterea infracțiunii până în prezent a trecut o perioadă îndelungată de peste 5 ani, în care nu au mai fost înregistrate comiterea altor infracțiuni cu participarea ultimului,

demonstrând așadar un comportament pozitiv în societate, precum și nici nu s-a eschivat de la ședințele de judecată sau de la acțiunile de urmărire penală, astfel încât să desconsidere actul de justiție, iar în coroborare cu caracterizarea pozitivă a ultimului, cât și a faptului că nu a mai fost deținut în instituțiile penitenciare, denotă în accepția instanței o posibilitate reală de aplicare a unei pedepse principale neprivative de libertate, după cum statuează sancțiunea normei penale incriminate, conform solicitării acuzării de stat.

6.14. Astfel, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și circumstanțele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite, dar și cu comportamentul, starea persoanei inculpatului sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave, precum și prezența antecedentelor penale stinse, cu valență la individualizarea pedepsei în opinia instanței pentru aplicarea unui quantum mai aproape de limita minimă aplicabilă.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.15. Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, cu luarea în considerare a circumstanțelor obiective expuse anterior, cât și a circumstanțelor atenuante sau lipsa celor agravante, instanța a opinat spre aplicarea pedepsei pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, sub formă de amendă în quantum minim de 3000 de unități convenționale conform solicitării procurorului, luând în considerare inclusiv faptul că prin sancțiunea aplicată nu vor fi cauzate alte repercusiuni în viața inculpatului și inclusiv a unor terțe persoane, eventual aflate la întreținerea inculpatului.

6.16. În argumentarea aplicării pedepsei cu amendă, instanța mai precizează suplimentar și faptul că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare care stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, *alternativele la pedeapsa cu închisoarea* ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil și prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu

anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (*norma A.8*) și mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (*normele B.2 și B.5 ale Recomandării nr. R(92)17*).

6.17. În continuare, instanța de judecată va informa inculpatul că, potrivit art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Totodată, conform alin. (7) din ultimul articol, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

6.18. La fel, reieșind din faptul aplicării unei pedepse principale non-privative de libertate, adică cu amendă, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Alexandrov Vladimir se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

6.19. De asemenea, în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat în temeiul art.65 din Codul penal, să fie privat Alexandrov Vladimir de dreptul de a ocupa funcții de publice în sensul prevăzut de art. 123 din Codul penal pe un termen de 3 ani.

Respectiv, conform art. 65 alin. (3) din Codul penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

6.20. Astfel, cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, instanța va reține că, art.326 alin.(2) din Codul penal nu prevede în calitate de pedeapsă complementară privarea de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, dar concomitent, instanța reține că, inculpatul Alexandrov Vladimir nu a recunoscut vina în cele imputate și a comis o infracțiune în timpul serviciului, chiar dacă nu a intrat în atribuțiile sale de serviciu nemijlocit, iar mai mult, acesta continuă activitatea publică.

Concomitent, instanța reține că caracterizarea pozitivă a acestuia și lipsa antecedentelor penale, cu reținerea unei circumstanțe atenuante au fost luate semnificativ în considerare la aplicarea sancțiunii principale neprivative de libertate, astfel încât înrăutățirea situației prin aplicarea în privința sa a unei pedepse complementare nu mai este ună vădită, acesta având posibilitatea angajării la un loc de muncă și astfel, solicitarea acuzatorului de stat urmează a fi admisă pe termenul solicitat de 3 ani.

Or, ca urmare a faptei comise, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta, în circumstanțele actuale, a dreptului de a ocupa această funcție în continuare sau alte funcții publice, în legătură cu ce consideră necesar privarea inculpatului Alexandrov Vladimir de dreptul de a ocupa funcții publice celor expuse în art. 123 din Codul penal pentru o perioadă, în legătură cu ce, instanța consideră aplicabilă pedeapsa complementară prevăzută de art. 65 din Codul penal sub formă de privarea acestuia de dreptul de activa în funcții publice pentru termenul de 3 ani.

Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Elena Cazacov, inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului Alexandrov Vladimir.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Alexandrov Vladimir nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive în cadrul acestei cauze penale.

7.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

7.5. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă în scopul asigurării executării acesteia, se va aplica în privința inculpatului Alexandrov Vladimir măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează că în privința lui Alexandrov Vladimir a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, urmează să execute o pedeapsă pecuniară, se caracterizează pozitiv și aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, iar procurorul a solicitat păstrarea corpurilor delictive la cauza penală.

8.2. Astfel, la caz instanța de judecată reține că în cauza penală au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă și documente:

- informația de pe suportul electronic CD-R de model „Verbatim”, ce conține date referitoare la apelurile telefonice de intrare/ieșire efectuate de la numerele de telefon ***** și *****ce aparțin lui Bulgari Anatolie și Vladimir Alexandrov (Vol. I, f.d. 233), care a fost anexat în calitate de document la cauza

penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 4 februarie 2019 (vol.I, f.d.245-246);

- informația de pe suportul electronic DVD-R de model „Freestyle”, pe care este înregistrată copia de rezervă a telefonului mobil de model „*****”, IMEI ***** cu cartela SIM a companiei de telecomunicație SA „Moldcell”, cu numărul de telefon ***** , ridicat la 19 iulie 2018 de la Bulgari Anatolie (Vol. III, f.d. 122), care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 10 august 2018 (vol.III, f.d.129-130);

- dosarul personal al cetățeanului Statului Israel, Zarura Mohammad ***** , născut la ***** , privind acordarea dreptului de ședere provizorie, pentru studii, ridicat la 20 februarie 2018 de la BMA (Vol. III, f.d. 134-171), care a fost anexat în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 20 august 2018 (vol.I, f.d.175-176);

- copiile ordinului de numire în funcție/transfer, fișa postului inspectorului superior al Secției Regionale Centru a BMA, Vladimir Alexandrov ridicate de la BMA la 25 august 2018 care denotă că inculpatul a fost transferat la data de 13 iulie 2018 în cadrul IGPF al MAI (vol.IV, f.d.152-156), care au fost anexate în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 19 februarie 2019 (vol.IV, f.d.158-159);

- actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Zarura Mohammad ***** , situat în ***** , la 19 iunie 2018 și anume: cererea lui Zarura Mohammad din 6 aprilie 2018, decizie nr.5818 din 23 noiembrie 2017 cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere pentru studii, înștiințare pentru USMF ”Nicolae Testimiteanu”, ordine de încasare a numerarului din 22 februarie 2018 pentru sumele de 90 și 180 de lei, poliță de asigurare facultativă a sănătății lui Zarura Mohammad, valabilă până la 18 septembrie 2018, declarație notarială autenticată privind acordul la reședința lui Zarura Mohammad, ordine de încasare a numerarului din 29 ianuarie 2018, 13 februarie 2018, 14 februarie 2018, 26 februarie 2018, 28 martie 2018 și din 20 martie 2018, contract de studii dintre Zarura Mohammad și USMF ”N. Testimiteanu”, copia pașaportului cet. Străin Zarura Mohammad (vol.II, f.d.17-41), care au fost recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 18 februarie 2019 (vol.II, f.d.45-47).

- materialul nr.20185500128, acumulat în baza apelului telefonic la „Linia Anticorupție” a angajatului Biroului Migrație și Azil, Vladimir Alexandrov (vol.IV, f.d.130-141), care a fost anexat în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 19 februarie 2019 (vol.IV, f.d.144-145);

- copiile ordinului de numire în funcție/transfer, fișa postului ale angajaților IGPF Cezar Mereuță și Nicolae Copăceanu, ordinele privind aporbararea indicațiilor de aplicare a prevederilor art. 333 din Codul contravențional (vol.IV, f.d.175-220), anexate în calitate de document la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 15 ianuarie 2019 (vol.IV, f.d.225-227);

- informația de pe suportul electronic DVD-R de model „Freestyle”, pe care este înregistrată extrasul din aplicația ”viber” din tableta de model „*****”, ridicată la 16 iulie 2018 în cadrul percheziției la Bulgari Anatolie (Vol.II, f.d.89), care a fost recunoscut în calitate de document și anexat la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 20 august 2018 (vol.II, f.d.95-96);

- un telefon mobil de model ”Samsung GT-I9505” cu nr. de IMEI ***** ridicat de la Alalai Almhid ***** , care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 19 iulie 2018 (vol.II, f.d.231-232);

- un telefon mobil de model ”Nokia X1” cu nr. de IMEI ***** ridicat în cadrul percheziției la domiciliul lui Alexandrov Vladimir în ***** , care a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală (vol.IV) prin ordonanța emisă de ofițerul de urmărire penală Ruslan Boșcanean din 10 august 2018 (vol.IV, f.d.62-63).

8.3. În acest context, instanța notează că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, iar în acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului și *celelalte obiecte* se predau proprietarilor legali, precum și documentele care constituie corpurile delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, *la solicitare*, se remit persoanelor interesate.

8.4. Astfel, reieșind din faptul că din corpurile delictive nominalizate *supra*, exemplificate prin telefoanele mobile care au nu au constituit obiectul material al infracțiunii și nu reprezintă un instrument al comiterii, precum și prezintă o valoare pentru persoanele interesate, care sunt identificate, în aceste circumstanțe, instanța de judecată consideră rezonabil de a dispune restituirea telefoanelor mobile recunoscute în calitate de corp delict: un telefon mobil de model ”Samsung GT-I9505” cu nr. de IMEI ***** proprietarului legal Alalai Almhid ***** și un telefon mobil de model ”Nokia X1” cu nr. de IMEI ***** proprietarului Alexandrov Vladimir, din momentul rămânerii definitive a sentinței.

8.5. De asemenea, din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în

orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Concomitent, potrivit art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

8.6. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, alte mijloace materiale de probă și documente, exprimate prin purtători de informație tehnico-electronică și documente expuse în pct. 8.2. din prezenta sentință se păstrează în original și în copii autentificate, păstrarea cărora fiind permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, precum și nu a fost solicitată restituirea acestora, iar în acest context, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la demersul privind confiscarea specială.

9.1. De către acuzatorul de stat, în dezbateri judiciare a fost solicitată confiscarea specială în temeiul art. 106 alin. (2) lit. b) din Codul penal, a mijloacelor bănești în sumă de 400 de EURO, din contul inculpatului în beneficiul statului, ca bunuri rezultate din infracțiunea comisă în urma primirii mijloacelor bănești de la Mohammad Zarura.

9.2. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) din Codul penal, sânt supuse confiscării speciale bunurile (*inclusiv valorile valutare*), rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

De asemenea, în conformitate cu art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

Conform art. 388 alin. (2) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior și potrivit art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

9.3. Așadar, instanța apreciind probele în ședință de judecată, a constatat în prezenta sentință interesul material al inculpatului Alexandrov Vladimir în contextul săvârșirii infracțiunii incriminate, care a realizat latura obiectivă a infracțiunii în cazul cu Mohammad Zarura prin pretinderea și primirea mijloacelor bănești, susținând că are influență asupra unei persoane publice.

Or, în cadrul examinării cauzei, a fost stabilit în mod cert faptul că la caz, de către Mohammad Zarura au fost transmise mijloace bănești în cuantum de 400 de EURO prin mijlocitori, inclusiv Anatolie Bulgari, din care Alexandrov Vladimir a fost remunerat cu întreaga sumă, fapt reținut din probele administrate la caz, iar totodată, mijloacele bănești nominalizate nu au mai fost ulterior ridicați de către organul de urmărire penală, ce atestă faptul că inculpatul a obținut un venit în urma primirii mijloacelor bănești.

9.4. În aceste condiții, instanța reține drept întemeiată cererea acuzării și va dispune confiscarea specială din contul inculpatului în beneficiul statului, a contravalorii mijloacelor bănești în sumă de 400 de EURO, convertibili în monedă națională, conform cursului oficial al BNM de la momentul executării sentinței.

9.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1)*, §§ 60-67; *Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*, §§ 65-66; *Weissman și alții împotriva României*, § 42 și *a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

10. Cu referire la cheltuielile judiciare și în contextul laturii civile, instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, cât și în ședință de judecată nu au fost înaintate și nu se atestă cheltuieli judiciare sau acțiuni civile depuse.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 65 și 106 din Codul penal, articolelor 162, 229⁴, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Alexandrov Vladimir ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu amendă în cuantum de 3000 (trei mii) de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 150 000 (una sută cincizeci de mii) de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice expuse în art. 123 din Codul penal pentru o perioadă de 3 (trei) ani.

Termenul executării pedepsei în privința lui Alexandrov Vladimir se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Până când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Alexandrov Vladimir măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei.

Se admite demersul procurorului și se supune confiscării speciale din contul lui Alexandrov Vladimir în beneficiul Statului a mijloacelor bănești în cuantum de 400 (patru sute) de EURO, care vor fi convertiți în lei moldovenești potrivit cursului valutar oficial al BNM de la momentul executării sentinței.

Corpurile delictelor: a) un telefon mobil de model "Samsung GT-I9505" cu nr. de IMEI ***** se restituie proprietarului legal Alalai Almhid ***** și b) un telefon mobil de model "Nokia X1" cu nr. de IMEI ***** , care se păstrează la cauza penală se restituie proprietarului legal Alexandrov Vladimir, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Documentele și alte mijloace materiale de probă:

- purtătorul de informație tehnico-electronică CD-R de model „Verbatim”, ce conține date referitoare la apelurile telefonice de intrare/ieșire efectuate de la numerele de telefon ***** și *****; - purtătorul de informație tehnico-electronică DVD-R de model „Freestyle”, pe care este înregistrată copia de rezervă a telefonului mobil de model „*****”, cu nr. de IMEI *****; - purtătorul de informație tehnico-electronică DVD-R de model „Freestyle”, pe care este înregistrată extrasul din aplicația ”viber” din tableta de model „*****”; - dosarul personal al cetățeanului Statului Israel, Zarura Mohammad *****; - copiile ordinului de numire în funcție/transfer, fișa postului inspectorului superior al Secției Regionale Centru a BMA, Vladimir Alexandrov; - actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Zarura Mohamad ***** (*cererea lui Zarura*

Mohammad din 6 aprilie 2018, decizie nr.5818 din 23 noiembrie 2017 cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere pentru studii, înștiințare pentru USMF "Nicolae Testițeanu", ordine de încasare a numerarului din 22 februarie 2018 pentru sumele de 90 și 180 de lei, poliță de asigurare facultativă a sănătății lui Zarura Mohammad, valabilă până la 18 septembrie 2018, declarație notarială autenticată privind acordul la reședința lui Zarura Mohammad, ordine de încasare a numerarului din 29 ianuarie 2018, 13 februarie 2018, 14 februarie 2018, 26 februarie 2018, 28 martie 2018 și din 20 martie 2018, contract de studii dintre Zarura Mohammad și USMF "N. Testițeanu", copia pașaportului cet. Străin Zarura Mohammad); - materialul nr.20185500128, acumulat în baza apelului telefonic la „Linia Anticorupție” și - ordinul de numire în funcție/transfer, fișa postului ale angajaților IGPF Cezar Mereuță și Nicolae Copăceanu, ordinele privind aprobarea indicațiilor de aplicare a prevederilor art. 333 din Codul contravențional, care au fost anexate la dosarul penal, se vor deține la cauza penală pe toată durata păstrării sale.

Sentița este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

**Președintele ședinței,
judecător**

Olga Bejenari